വൈഖരി

ദാറുൽ ഉലൂം ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ പാണക്കാട്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ 2018-19

ദാറുൽ ഉലൂം ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ പാണക്കാട്

ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ വിദ്യാഭ്യാസപരമായി പിന്നോക്കം നിന്ന ഒരുസമൂഹത്തെ വിദ്യയുടെ വിളക്കുപാകിയും പ്രചോദിപ്പിച്ചും വഴിനടത്തിയ മഹാമനീഷി കളുടെ ദീർഘ വീക്ഷണം .

MANAGING BOARD

SAYED HYDER ALI SHIHAB THANGAL

SAYED RASHEED ALI SHIHAB THANGAL

HEADMISTRESS

SUDHA R

LITTLE KITES നെ ഇവർ നയിക്കുന്നു

NAJEEBUDHEEN A

(Little Kite Master)

SEEBHA KP

(Little Kite Mistress)

താളുകൾ

അവർ 5

ഉമ്മാനെ അനുസരിക്കണം 6

Blind man. 7

Friend for Ever....................9

Heart Beats....................10

Life Line....................11

കഥയില്ലാത്തവൻ 12

മരണമാഷിക്കുന്നവർ.................... .13

പത്ത് .... .14

വല്യപ്പ ഉറങ്ങുകയാണ് 15

ജനിക്കാതെ പോയ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിന്റെ ഡയറി കുറിപ്പ് 16

ഗുരുദക്ഷിണ....................18

ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകൾ....................23

പെൻഷൻ 24

വസന്തം....................25

അഭിമുഖം 26

ഉൾച്ചേർക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം നാടിന്റെ നന്മക്ക് 29

VISIBLE GODS....................32

വിദ്യാഭ്യാസപര്യന്തം മൗനം കുറ്റകരമാണ് 34

എന്റെ അവധിക്കാലം 39

Nature....................41

THE BANYAN TREE....................42

TRAVEL OF MEMORY.................... ..43

ചില കാരുണ്യ മനസ്സുകൾ....................45

ഗൗരി.................... .48

Be The Change you wish To see in the World....................49

Old sulthan....................51

Anti Drugs Awareness Programme... ...54
ശിശുദിന ഓർമ്മ .... .55
ലഹരി വിഷമാണ് സത്യം 57
ദുഃഖവും സന്തോഷവും...59
ചിന്തകൾ .... .60
എന്താണ് ജീവിതം.. .61
ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്... 63
ഓർമയിൽ മുത്തായി തുഷാർ 65
നിഴൽ,ജീവിതം ഒരുജീവിതം .... .66
" യ" എന്ന അക്ഷരത്തിലെ പ്രണയ ശില്പം...67
കാല്പാടുകൾ 69

അവർ

കൊഴിഞ്ഞുപോയ കുട്ടി കാലത്തിൻറെ തളിരിലകൾ മെല്ലെ തലോടുമ്പോൾ അറിയാതെ കണ്ണുനനഞ്ഞു പോകുന്നു. എത്ര എത്ര അനുഭവങ്ങൾ കുട്ടിക്കാലം കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നത് ഉമ്മയുടെ വീടും ആയിട്ടാണ്. പട്ടണത്തിൻറെ തിരക്കൊഴിഞ്ഞാൽ വലതുവശത്തേക്ക് ചെറിയ ഒരു ചെമ്മൺപാത കാണാം. വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞ ചെമ്മൺപാത അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് കുത്തനെയുള്ള ഇട വഴിയിലേക്കാണ് അതുകഴിഞ്ഞ് ഇടതുവശത്ത് പുഴ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന വീടിൻറെ കവാടത്തിലൂടെ പടവുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഗ്രാമീണതയുടെ വൈകാരിക സ്പർശനം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ് ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ബുഷ് ചെടിയും കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ മാസ്മരിക ഗന്ധവും മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും തങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

വല്യുമ്മ യായിരുന്നു എൻറെ കുട്ടിക്കാലത്തിന് ഊഷ്മളതയെ റിയ ഞങ്ങൾ നൽകിയത് എൻറെ അത്യാഗ്രഹങ്ങൾ പലപ്പോഴും നിർവഹിച്ച തന്നിരുന്നത് അവരായിരുന്നു മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ എൻറെ കണ്ണീരിന് അവർ വില കൽപ്പിച്ചിരുന്നു അവരുടെ മരണശേഷം അറിയാതെ കവിളിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയ ചുടുകണ്ണീർ ഇപ്പോഴും ഉണങ്ങാതെ എൻറെ മുഖത്തെ രോമകൂപങ്ങൾ ക്കിടയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട് . എനിക്ക് രണ്ടോമൂന്നോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പലപ്പോഴും ഉമ്മ തിരക്കിലായിരിക്കും പോൾ വല്യുമ്മ യായിരുന്നു എന്നെ പരിചരിച്ചിരുന്നത് ഒരിക്കൽ ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി കൊലയുടെ ഉള്ള വട്ടത്തിലുള്ള ചവിട്ടുപടികൾ ഇറങ്ങി തിരിഞ്ഞത് ഉമ്മ കണ്ടില്ല ഇതു കണ്ടുകൊണ്ട് വടക്കേ അറയിൽ നിന്നും വല്യുമ്മ ഓടിയെത്തി പടവുകളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഞാൻ വീഴാതിരിക്കാൻ ഓടിയെത്തി വിറ കൈകളോടെ എൻറെ ചുമലിൽ തട്ടിയപ്പോൾ അറിയാതെ അവർ നിലത്തുവീണു

ജ്യേഷ്ഠത്തി അറിയാതെ കോലായിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ മുറ്റത്തെ ചുവന്ന വീണു കിടക്കുന്ന എഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന വലിയുമ്മ , അവൾ സർവ്വതും മറന്ന് അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു . സ്വന്തം ജീവനേക്കാൾ വലുത് ഉമ്മയുടെയും ഞങ്ങളുടെയും ജീവനായിരുന്നു. അവർ മരിച്ചു രണ്ടുവർഷം ആയിരിക്കെ ഏതോ അവസരത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി ജേഷ്ഠത്തി പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് എനിക്ക് ജീവിതത്തിലെ സർവ്വതും നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നിയത് കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നനഞ്ഞപ്പോൾ വൃദ്ധരുടെ മനസ്സിൻറെ നിഷ്കളങ്ക മാധുര്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ജീവിതത്തിലെ അപൂർവ്വമായ ആ നിമിഷങ്ങൾ എങ്ങനെ ഞാൻ മറക്കും ഞാൻ എത്ര നല്ലം . എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ ഇന്നും ബാക്കിനിൽക്കുന്നു.

ഉമ്മാനെ അനുസരിക്കണം

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേര സമയത്ത് നല്ല മഴപെയ്തപ്പോൾ എനിക്കൊരു ആഗ്രഹം മഴയത്തിറങ്ങി കളിക്കാൻ.ഞാൻ ഇതുവരെ മഴയത്ത് കുടയില്ലാതെ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത് സിനിമയിൽ ഒക്കെയാണ്. ഉമ്മാനോട്

ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉമ്മ ഇറങ്ങേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ഇറങ്ങണം കളിക്കണം എന്നതായിരുന്നു. ഞാൻ ഉമ്മ അടുക്കളയിലേക്ക് പോയതിനുശേഷം ഞാൻ മഴയത്തിറങ്ങി. എന്ത് രസം മുഖം നനക്കാൻ. ഞാൻ കുറെ നേരം ആസ്വദിച്ചു. ശേഷം അനുജത്തി വന്ന ഉമ്മാനോട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഉമ്മ വന്ന കുറേനേരം വഴക്ക് പറഞ്ഞു. ഞാൻ കുറെ കരഞ്ഞു. ശേഷം കുളിക്കാൻ പോയി. കുളിച്ചു വന്നപ്പോൾ മൂക്ക് വേദനിക്കാനും ശരീരം മുഴുവൻ വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതായിരുന്നു എനിക്ക് പാനിയും ജലദോഷവും ഉണ്ടായി. ഈ പനിയും ജലദോഷവും ഉണ്ടായത് ഈ മഴയത്ത് കളിച്ചത് കൊണ്ടാണ്. ഇതാണ് എന്നു ഉമ്മ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചീത്ത പറഞ്ഞു. ശേഷം ഞാൻ മഴയെ തേക്ക് കുടയില്ലാതെ ഇറങ്ങിയില്ല .

ഇതാണ് നമ്മൾ പറയുന്നത് ഉമ്മ പറയുന്നത് അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ആപത്ത് കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതാണ് എൻറെ അനുഭവ കുറിപ്പിൻറെ ഗുണപാഠം.

BLIND MAN

Man,please listen........

who are you visitors

your daughter,your sisters

and friends.........

and female fellow beings,

you cant recognize?,

I hate your super messy

that interrogate their privacy

Once,rape your visitors

she bore your daughter

then , she studied whats man ,

that not tutored in school than

at a time you beat your daughter,

she ended up her life,with horror.

Then law will traps

but power excite.

Then you danger wives in part

she raw slavery in your anarchy.

After she moves life or children

with all her worse hidden

now!you cant realize your female fellow beings!

On a bur you closed her dignity

it guided all girls with divinity

she cried for her life

and couldnt quench her thirst her self

man,they afraid of you......

you are blind......

-Rinsha.o .9A

-

FRIENDS FOREVER

Friendship is
one of-
lifes greatest
treasure
Friends that
are loyal are-
always there
is to make
you happy.
When you are down,
they are not afraid to help.
You avoid mistakes and
they look out for your best in trust.
The pain caused by a friends
marred by betrayed is not easy to overcome.

WITHOUT FRIEND LIFE IS NOTHING.

- Khaira

HEART BEATS

When the dawn arrives
I stand besides
on a road that divides
the busy and passing world
men pass by and time goes by.
People see me with only a sigh.
I stood and watched with tattered clothes .
They say your are grown up now.
You can work up and earn
And then you will be free
but they don't realize that
I was always free as one could be
I saw women cuddle their children
I saw man getting man things
as per the wishes of their children
who is their everything.
I stood and watched
so not to interrupt them
I thought at once how get cheered them
With every under the sun
I rested my heart at last
covering all my feelings.

-Khaira-

little kite member

LIFE LINE

Life is a book - read it.
Life is a beauty - enjoy it.
Life is a challenge - achieve it.
Life is a song - sing it.
Life is a dream - realize it.
Life is a sorrow - overcome it .
Life is a duty - do it.
Life is a struggle - accept it.
Life is a promise - full fill it.
Life is a game - play it.
Life is an ending - remember it.

-Hamna-

കഥയില്ലാത്തവൻ

അയാൾ അനവധി
കഥയെഴുതി
എല്ലാവരേയും
കാണിച്ചു
കണ്ടവരെല്ലാം ചോദിച്ചു ,
ഇതെന്തു കഥ?
അയാൾ കഥ
കീറിയെറിഞ്ഞു.

വീണ്ടും എഴുതി
വീണ്ടും വീണ്ടും എഴുതി
ഒടുവിൽ അയാൾ
കഥയില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നു.

രാജീവ് ചടയമംഗലം

മരണമാശിക്കുന്നവർ

വാടായിരിക്കടാ മക്കളെ
നീയുങ്ങു മടിയിലിരിക്കെടാ
ചൊല്ലിടാം കഥകൾ ഒരുപാടു മക്കളെ
കേൾക്കാൻ നിയിങ്ങുവാടാ...
ചൊല്ലിടാനാശയുണ്ടിങ്ങനെ
കേൾക്കാനാരുണ്ടിവിടെ
നാലുചുമരിന്റെയുള്ളിൽ
ഇങ്ങനെപറഞ്ഞിടാം ഒരുപാട്തവണ
മക്കളുണ്ട് മരുമക്കളുണ്ട്
കൊച്ചു മക്കളും ഏറെയുണ്ട്
എങ്കലുമീതള്ള കഴയണം
ഈ നാലു ചുമരിനുള്ളിൽ
കേൾക്കണം ദൈവങ്ങളെ എന്നെ
വേഗമങ്ങ് കൊണ്ടു പോയീടണം
മക്കൾ തൻ കൈകൊണ്ട് ചാവാനാ-
ശയില്ലെൻ ദേവീ
ശാന്തി തൻ കനിയേണമെൻ-
മക്കൾക്ക് നീ-
ഈ തള്ളയെപ്പോലെയവയേയും
നരഗം കാണിക്കെല്ലെൻന്നീശ്വരാ...

-Rahna 9E ,
Little kite

പത്ത്!

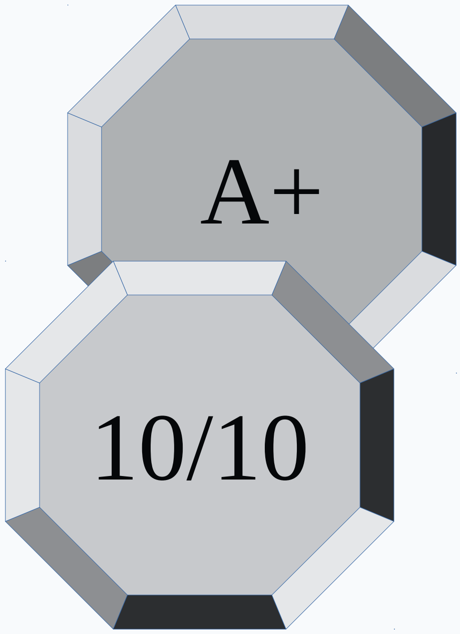

പത്തിനെ പേടിയുണ്ടെനിക്ക് പക്ഷെ
പേടിച്ചിരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല
പത്തോന്ന് ചോദിക്കുന്നവരോട്
പത്തെന്ന് ധൈര്യത്തിൽ ചൊന്നിടേണം
പത്തിനെ പത്തായി കണ്ടുകൊണ്ട്
പത്തിൽ പത്തും നേടികൊണ്ട്
പത്തിനോട് വിട പറയാൻ
പൂതിയുണ്ടെനിക്കതിനായ്
പഠിച്ചീടണം നന്നായി എന്നും
പിന്നെ എനിക്കുറക്കെ പറയണം
"പത്തേ, നീ വെറും പത്ത് മാത്രം"

വല്ല്യുപ്പ ഉറങ്ങുകയാണ്

അസ്വർ നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് പള്ളി പറമ്പിലേക്ക് നോക്കി ഇരിക്കുകയാണ് അലി മോൻ.
ഒറ്റ വരിയായി നിൽക്കുന്ന മീസാൻ കല്ലുകൾ..... അതിലൊന്നു വല്യുപ്പയുടെ അതാണല്ലോ എന്നോർത്ത് അവൻറെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു

പതിയെ അവൻറെ ചിന്തകൾ വല്യുപ്പയുടെ കൂടെ കഴിഞ്ഞ നാളുകളിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു ഞാനൊന്നു വെച്ചാൽ ജീവനായിരുന്നു' വല്യുപ്പാക്ക് എൻറെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉടനെ സാധിച്ചുതരും എന്നെ ദർസിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചത് വല്യുപ്പയുടെ നിർദേശപ്രകാരമായിരുന്നു മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ വല്ലിപ്പ എന്നെയും കൂട്ടി അങ്ങാടിയിൽ പോയി എനിക്കിഷ്ടമുള്ളത് വാങ്ങിത്തരും സ്കൂളിൽ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകൾ പഠിച്ചത് ഉപ്പയുടെ ഉമ്മയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു എല്ലാ ദിവസവും സ്കൂൾ വിട്ടുവരുമ്പോൾ വല്ലിപ്പ എന്നെ കാത്തിരിപ്പ് ആവും ഞാൻ വന്നാൽ ഉടനെ രണ്ടുപേരും കൂടി ചായ കുടിക്കും ശേഷം അന്നത്തെ സ്കൂൾ വിശേഷങ്ങളുടെ അന്വേഷണമായി

അതുകഴിഞ്ഞ് വല്യുപ്പയുടെ പഴയ കഥകൾ പറഞ്ഞു തരും. പണ്ട് വയലിൽ പണിക്ക് പോയതും മലയിൽ അണ്ടി പെറുക്കാൻ പോയതും തുടങ്ങി ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ എന്നെ നിസ്കരിക്കാനും ദുആ ചെയ്യാനും ഒക്കെ പഠിപ്പിച്ചത് വല്ലിപ്പ ആയിരുന്നു ഓരോ ലീവിനു വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ഒരുദിവസം വല്യുപ്പയുടെ കൂടെ ചെലവഴിക്കും ഞാനും വരുന്നുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ പെരുത്ത് സന്തോഷമാകും അടുത്തേക്ക് വല്യുപ്പയുടെ അടുത്തേക്ക് പോവുമ്പോൾ എനിക്കും അങ്ങിനെ തന്നെ ഞാൻ ബിരുദം നേടി വലിയ ആൾ ആവുന്നത് കാണാൻ ഏറ്റവും ആഗ്രഹിച്ചത് വലിപ്പമായിരുന്നു പക്ഷേ എന്നെ തനിച്ചാക്കി വല്ലിപ്പ പോയി

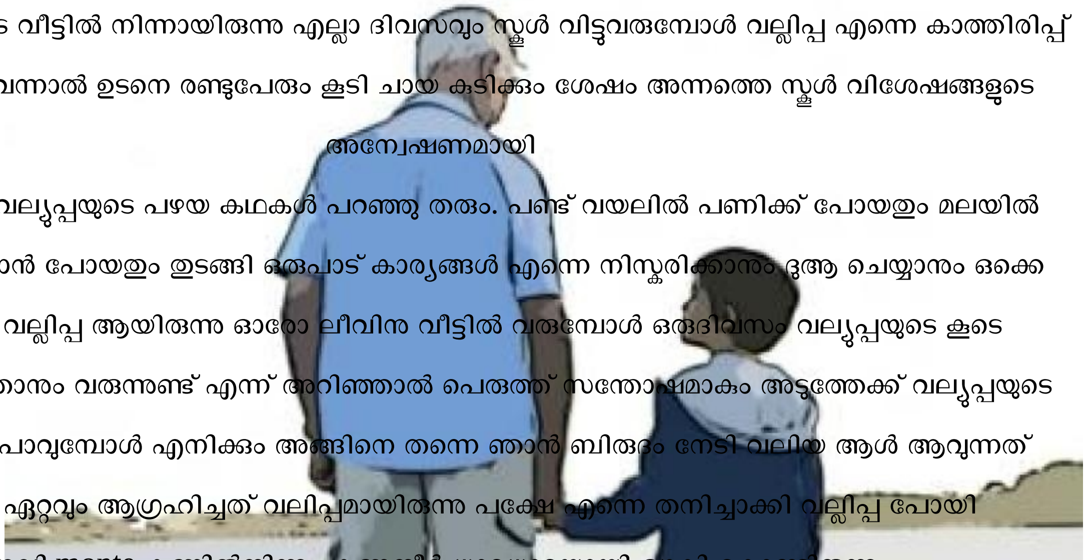

അലി monte കണ്ണിൽനിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി കൊണ്ടിരുന്നു

ഇനി എന്നും വല്യുപ്പാക്ക് വേണ്ടി യാസീൻ ഓതി ദുആ ചെയ്യണം മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. വല്യുപ്പയുടെ ആഗ്രഹം പോലെതന്നെ മയ്യത്ത് നിസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് അലിയായിരുന്നു അവൻറെ ചിന്തകൾക്ക് ആയം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു

വാ മോനേ ദുആ ചെയ്യേണ്ടേ ഉപ്പയുടെ വിളികേട്ടാണ് ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നത്. വേഗം കണ്ണുകൾ തുടച്ചു മുഖത്ത് ഒരു ചിരി വരുത്തി എഴുന്നേറ്റുനടന്നു

അലി മോനായിരുന്നു ദുആക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് സങ്കടം കാരണം ദുആ മുഴുവിപ്പിക്കാൻ ആവില്ലെന്ന് അവൻ ഉറപ്പായിരുന്നു. അതിനാൽതന്നെ വല്യുപ്പ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന പ്രധാനപെട്ട ദുആ മാത്രം ചൊല്ലി നിർത്തി പത്ത് സ്വലാത്ത് ചൊല്ലി വല്ലിപ്പ യോടും മറ്റു ഖബറാളികളോട് സലാം പറഞ്ഞു അലി മോൻ തിരിച്ചുനടന്നു വല്യുപ്പയുടെ ഖബറിന് അരികെ തന്നെയായിരുന്നു വല്യുമ്മയുടെ യും ഖബറിടം രണ്ടുപേരും സ്വർഗത്തിലിരുന്ന്. കിസ്സ പറയുന്നുണ്ടാകും . അലി മോൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു പള്ളി പറമ്പിനെ ഗേറ്റ് കടക്കുമ്പോൾ അലി മോൻ അവസാനമായി ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി അപ്പോഴും വല്യുപ്പ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു എന്നെന്നേക്കുമായുള്ള ഉറക്കം

ജനിക്കാതെ പോയ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിന്റെ ഡയറികുറിപ്പ്

ഇത് കഥയല്ല കവിതയുമല്ല
ജനിക്കാതെപോയെ ഒരു
പെൺകുഞ്ഞിന്റെ
ഡയറികുറിപ്പാണ് .
അവൾ പറയുന്ന തന്റെ കഥ .
ജൂൺ 15 , ഞാൻ ഒരു
കുഞ്ഞുപൊട്ടായി അമ്മയുടെ
ഗർഭപാത്രത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.ജൂൺ 22,ഇപ്പോൾ ഞാനൊരു കോശമായി.
ജൂലൈ 22,'അമ്മ അച്ഛനോട് പറയുവാ നമുക്കൊരു വാവ ഉണ്ടാവാൻ
പോകുന്നു.അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും എന്ത് സന്തോഷമായെന്നോ.ജൂലൈ 26,എനിക്കിപ്പോ
'അമ്മ പോഷണങ്ങൾ തരാൻ തുടഗിയിരിക്കുന്നു .അച്ചാമ്മ പറഞ്ഞു അമ്മയുടെ
നന്നായി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ.
ഓഗസ്റ്റ് 3,'അമ്മ സുന്ദരിയായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.സ്കാനിങ്ങിനു പോവാൻ
അച്ഛൻ അമ്മയെ മെല്ലെ സൂക്ഷിച്ചാണ് കാറിലിരുത്തിയത് . എനിക്ക് ഇളക്കം
തട്ടാതിരിക്കാൻ.
ഡോക്ടർ സ്കാനിംഗ് ചെയ്യുപ്പോൾ അമ്മയുടെ വയർ അമർത്തിയപ്പോൾ എനിക്ക്
പേടിയായി.പിന്നെ അമ്മയുടെ വയറ്റിലാണല്ലോ എന്നത് എനിക്ക് ധൈര്യം വന്നു.
ഓഗസ്റ്റ് 12,എനിക്കിപ്പം കുഞ്ഞു തലയും കാലും കൈയും വന്നല്ലോ .അമ്മയുടെ
ഹൃദയമിടിപ്പും ശബ്ദവും എനിക്ക് കേൾക്കാം.വേഗം പുറത്തെത്തി എന്റെ അമ്മയെ
കാണാൻ കൊതിയായി.അച്ഛൻ ചോദിക്കുവാ ഡോക്ടറോടു ഞാൻ എന്ത്
വാവയാണെന്നു .അപ്പോൾ എനിക്ക് ദേഷ്യവും സങ്കടവും ഒക്കെ വന്നു.ഞാൻ
ആദ്യമായി അമ്മയുടെ ഇളക്കത്തിലൂടെ എന്റെ പ്രധിഷേധം അറിയിച്ചു.ഞാൻ
അനങ്ങിയപ്പോൾ അമ്മയുടെ സന്തോഷം കാണേണ്ടതുതന്നെ.ഡോക്ടർ പറഞ്ഞല്ലോ
ഞാൻ പെണ്കുട്ടിയാണെന്നു എനിക്കും സന്തോഷമായി.നല്ല ഉടുപ്പുകൾ ഒക്കെ ഇട്ടു
നടക്കാമല്ലോ.പെണ്കുട്ടിയെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും മുഖം
വാടിയോ എന്നൊരു തോന്നൽ അച്ഛനും അമ്മയും ഇന്ന് മൗനികളായിരുന്നു 'അമ്മ
ഒന്നും കായിച്ചതുമില്ല .എനിക് വിശന്നിട് വയ്യ.അച്ഛമ്മയോട് അച്ഛൻ പറയുവാ
എനിക് വളർച്ച പോരാ എന്ന്.രാത്രി അച്ഛനും അമ്മയും എന്നെ വേണ്ട എന്നെ
ഒയിവാക്കുകയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു .ഞാൻ കുറെ ഇളകി നോക്കി .എനിക് അകെ
സകടമാകുന്നു .അമ്മയുടെ മുഖത്തിപ്പോ സങ്കടമാണ് .എന്റെ പൊക്കിൾ കോടിയിൽ

ചുറ്റി ആത്മഹത്യാ ചെയ്യാൻ ഞാൻ നോക്കി .പക്ഷേ കഴിഞ്ഞില്ല .എന്റെ കുഞ്ഞിചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പാൻ തുടങ്ങി .

സെപ്റ്റംബർ 3 , അമ്മയും അച്ഛനും ആശുപത്രി കിടക്കയിലേക്ക് എന്നെ കളയാൻ .ഓപ്പറേഷൻ ടേബിളിലെ അമ്മയെ ഡോക്ടർ സൂചി വെച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് സങ്കടമായി പാവം എന്റെ അമ്മ .ഡോക്ടർ മൂർച്ചയുള്ള ആയുധങ്ങളുമായ് എന്റെ നേർക്ക് വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പേടിച്ച പോയി എന്റെ പ്രധിഷേധങ്ങളേ വക വെക്കാതെ എന്റെ കുഞ്ഞു കാൽ വിരലുകൾ അവരാദ്യം നുറുക്കിഎടുത്തു .വേദനകൊണ്ട് ഞാൻ പുളഞ്ഞു .പിന്നെ എന്റെ കാലുകൾ ,കായ്കൾ ,ഉടൻ എല്ലാം ...പതിനഞ്ചു മിനുട്ട് കൊണ്ട് അവർ എന്നെ കലക്കിയെടുത്തു . ഞാൻ വെറും നാല് മാസമാണെങ്കിലും എനിക്കുണ്ട് ജീവനുംആത്മാവും .ഞാൻ കണ്ടു അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷം .

അങ്ങനെ എന്റെ ആത്മാവും നിലാവിന്റെ കല്പടവു കയറി യാത്ര തുടർന്ന് .ഇനിയുള്ള കുറിപ്പിന് തിയ്യതികളില്ല .കലണ്ടർ തൂങ്ങാത്ത ചുവരുകളില്ലാത്ത ലോകം ആദ്യം എന്നെ പേടിപ്പിച്ചെങ്കിലും പതുക്കെ മനസ്സ് തണുത്തു ,അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ എന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള കൂട്ടുകാർ ,കുഞ്ഞു ചേച്ചിമാർ അമ്മയുടെ രൂപം തോന്നുന്ന കുറെ അമ്മമാർ ,അവർ ഓടി വന്ന്കോരിയെടുത്തു എന്നെ ഉമ്മവെച്ചു . ചേച്ചിമാർ കഥ പറഞ്ഞു തന്നു ,ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരൂപായ മണിഞ്ഞ ചെന്നായ്ക്കളെ കുറിച്ച ,കുഞ്ഞി കിളികളെ കൊല്ലുന്ന കഴുകൻമാരെ കുറിച്ച്,അവർ മാംസ ദാഹികളാണ് .ഞാൻ എന്റെ ഭാഗ്യത്തെ കുറിച്ചോർത്തു .ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിക്കാതെ പോയ കുഞ്ഞിന്റെ ഭ്യാഗ്യമോർത്തു .ഭൂമിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ ആസ്വദിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മരിച്ച വീണ ഒരുപാട് പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു പ്രതിനിധിയാണ് ഞാൻ ......

- RENA - LITTLE KITE MEMBER

ഗുരുദക്ഷിണ

" ഇന്ന് രാമപുരത്തു വലിയ ആഘോഷമാണ്. അവരുടെ സ്വന്തമായ ആഘോഷം എല്ലാവരും വലിയ തിരക്കിലും സന്തോഷത്തിലും ഞാൻ കാണാൻ പോയിന്നു എന്താ കെങ്കേമം " ഇതു പറഞ്ഞാണ് മുകുന്ദൻ സാർ സ്റ്റാഫ് റൂമിലേക്ക് കയറി വന്നത്. പെട്ടെന്നാണ് രമണി ടീച്ചറുടെ മനസ്സിൽ അത് തെളിഞ്ഞത്"

എൻറെ ക്ലാസ്സിലെ വിഷ്ണുവും എ ഈ രാമപുരത്ത് കാരനല്ലേ വെറുതെയല്ല ഒരാഴ്ചയായി അവൻ ക്ലാസ്സിലേക്ക് വന്നിട്ട്, പിന്നെ ആ ഹാള് മുഴുവൻ വിഷ്ണു വിനെ കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിൽ മുഴുകി ക്ലാസ്സിൽ വല്ലപ്പോഴും വന്നുപോകുന്ന അതിഥി . തോന്നിയാൽ പഠിക്കും ഇല്ലേൽ വെറുതെ ചിരിച്ച് കളിച്ചു നടന്നു സമയം തിന്നു തീർക്കലാണ് അവൻറെ പതിവ്. സ്ക്രൂളിലെ അവസാനത്തെ ക്രൂട്ട് ബെല്ല മുഴങ്ങി ടിം കുട്ടികളെല്ലാം കെട്ടിനിർത്തിയ ഡാം തുറന്നുവിട്ടത് പോലെ ചിതറി പാഞ്ഞു. അധ്യാപകരും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. പിറ്റേദിവസം രാവിലെതന്നെ രമണി ടീച്ചർ" ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറിവന്നു ഗുഡ്മോണിങ് ടീച്ചർ ആ ഗുഡ്മോണിങ് ഇരിക്ക് ഇരിക്ക് " അല്ല ഇന്ന് നമ്മുടെ വിഷ്ണു വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ ഇതെന്താ പതിവില്ലാതെ"

ടീച്ചറുടെ കളിയാക്കൽ രൂപത്തിലുള്ള ചോദ്യംകേട്ട് എല്ലാവരും ചിരിച്ചു ടീച്ചറുടെ വായയും പട്ടികയും അതിവേഗത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഇടവേള മണി മുഴങ്ങി ടീച്ചർ ക്ലാസ്സിൽനിന്ന് വെളിയിലേക്കിറങ്ങി പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പിറകിൽ നിന്നൊരു വിളി കേട്ടു "ടീച്ചറേ" ടീച്ചറുടെ കാലുകൾ നിശ്ചലമായി" എന്താ വിഷ്ണു. ടീച്ചർ എനിക്ക് ഒരു ആയിരം രൂപ കടം തരുമോ? പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചു തരാം വിഷ്ണുവിൻറെ ഈ വർത്തമാനം കേട്ട് അപ്പുറത്തെ ക്ലാസ്സിലെ സുജാത ടീച്ചറും വന്നു ഇത് കേട്ടപാടെ ഒരു

മറുചോദ്യവും ഇല്ലാതെ" കൊടുക്കണ്ട ടീച്ചറെ ക്ലാസിൽ നേരാംവണ്ണം വരിക പോലും ചെയ്യാത്ത ഇവനെ ഇനി എന്ന കാണാനാ. സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ അച്ഛനോ അമ്മയോ ഇല്ലാത്ത ഇവൻ പിന്നെ എവിടെന്നാ ഇവൻ ഇത്രയും രൂപ കിട്ടുക. ഞാൻ പറയേണ്ടത് പറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു അവർ നേരെ നടന്നു. പക്ഷേ അവൻറെ നിഷ്കളങ്കമായ മുഖവും അവൻ അത്രയും തീർച്ച യോടെ ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതിനാലും രമണി ടീച്ചർ അവന് അത്രയും രൂപ കൊടുത്തു. അവൻ ടീച്ചറോട് നന്ദി പറഞ്ഞു ഒരു ചെറു സ്നേഹത്തിൻറെ സന്തോഷത്തിൻറെ ചിരി ചിരിച്ച് അവൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ടീച്ചറുടെ കണ്ണുകൾ അവനെ തന്നെ നോക്കി. ദിവസം രണ്ടു കഴിഞ്ഞു ഇന്നലെയും ഇന്നും ഒന്നും വിഷ്ണുവിനെ ക്ലാസ്സിൽ കാണാത്തതിനാൽ രമണി ടീച്ചർ വളരെയധികം പരിഭ്രമിച്ചു. ആ ചെക്കൻ തന്നെ പറ്റിച്ചതാണെന്ന് ടീച്ചർ കരുതി. എന്നാലും ആ പാവം സാരമില്ല ഒരായിരം രൂപയല്ലേ. അത് പോട്ടെ എന്നു കരുതി സ്വയം ആശ്വസിച്ചു

കാലം ആരെയും കാത്തു നിന്നില്ല അത് അതിവേഗം തന്നെ പാഞ്ഞു ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ചകളായി ആഴ്ചകൾ മാസങ്ങളായി. ക്ലാസ്സിലേക്ക് വല്ലപ്പോഴും വരുന്ന വിഷ്ണു ക്ലാസിലേക്ക് തന്നെ വരാത്തത് ടീച്ചർക്ക് സംശയമുണ്ടാക്കി ടീച്ചർ അതു പുറത്തുകാണിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം ടീച്ചർ മാർക്കറ്റിൽ പച്ചക്കറി വാങ്ങാൻ വേണ്ടിവന്നു മരം കയറ്റു കാരും പച്ചക്കറി പീടിക കാര്യം മീൻ വിൽപനക്കാരും , തുണിസഞ്ചി വിൽപനക്കാരും കൊണ്ടും ആ മാർക്കറ്റ് നിറഞ്ഞിരുന്നു. വിപണന സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ വേണ്ടു ധാരാളം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും എല്ലാം അവിടെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു ചിലര് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിപ്പോകുന്നു. ചിലർ വരുന്നു ചില ചിലർ കച്ചവടക്കാരോട് തർക്കിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ധാരാളം ബഹളങ്ങളും തിരക്കുകളും. ഇതിനിടയിൽ ടീച്ചർ പച്ചക്കറികൾ വാങ്ങി തുണി സഞ്ചിയിലിട്ട് പോകാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ടീച്ചറുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടത്. എവിടെയോ പരിചയമുള്ള മുഖം. വിയർത്തൊലിച്ച് മുഖം ചുവന്ന നിറത്തിലുള്ള ആ മുഖത്തേക്ക് ടീച്ചറും ഒന്നുകൂടി നോക്കി " വിഷ്ണു" ടീച്ചറുടെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു. തിരക്കിട്ട്

മുതലാളിയുടെ ശകാരവും കേട്ട് 14 വയസ്സ് 15 വയസ്സ് ഉള്ള ആ കുട്ടി ലോറിയിലേക്ക് ചുറ്റും രണ്ടുപേരും സഹായിച്ച മരം ലോറിയിലേക്ക് കയറ്റുകയാണ്.
ടീച്ചർ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് സ്തംഭിച്ചു. ടീച്ചർ അവനെത്തന്നെ ഉറ്റുനോക്കി പക്ഷേ അവൻറെ ശ്രദ്ധ ജോലിയിലായിരുന്നു അവൻ ആരെയും കണ്ടതേയില്ല. അത് തുടർന്നു. മെല്ലെ തന്നിൽ നിന്നും നീങ്ങിയ മുതലാളിയെ അവനൊന്നു നോക്കി 'ഭാഗ്യം' അവൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. മൊതലാളി തൻറെ പരിചയക്കാരനായ അപ്പുറത്തെ കച്ചവടക്കാരനോട് നാട്ടുവിശേഷം പറയുകയാണ്. വിഷ്ണു ലോറിയുടെ കമ്പി പിടിച്ച് ചാരി നിന്നു ഒരു കുപ്പിയിൽ വെള്ളമെടുത്ത് നാലഞ്ച് കവിള് വെള്ളമിറക്കി. ഒരു നെടുവീർപ്പിട്ടു. നിശബ്ദനായി ചുറ്റും തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോഴാണ് അവൻറെ മേൽ പതിഞ്ഞ ആ രണ്ടു കണ്ണുകളെ അവൻ കണ്ടത്. അവൻ പറഞ്ഞു" ടീച്ചർ'. തലയിൽ കെട്ടിയ കള്ളിമുണ്ട് അഴിച്ച് അവൻ മുഖത്തിലെ വിയർപ്പ് എല്ലാം തുടച്ചു. ടീച്ചറുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് പറഞ്ഞു. "ഒന്നും വിചാരിക്കരുത് ". ടീച്ചറുടെ പൈസ തിരിച്ചുതരാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മുതലാളി മറ്റന്നാൾ തീർച്ചയായും പൈസ തരും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവന്നു തരാം. ടീച്ചറുടെ കണ്ണുകൾ കലങ്ങി ഒരു ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ അവനോടു പറഞ്ഞു" ഏയ് ' എനിക്ക് നീ ആ പൈസ തിരിച്ചു തരുക ഒന്നും വേണ്ട. നീയെന്താ ക്ലാസ്സിൽ വരാത്തത്,. നിനക്ക് നല്ലവണ്ണം പഠിക്കണ്ടേ. ഒരു നല്ല ജോലിയും ജീവിതവും ഒക്കെ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ. അവൻറെ കണ്ണീർത്തുള്ളി സമ്മതം ഇല്ലാതെ ഒഴുകി. അവൻ പറഞ്ഞു ടീച്ചറെ എൻറെ ചെറിയച്ഛനും അച്ഛമ്മയും മംഗലാപുരത്ത് ആയിരുന്നു താമസം. ഞങ്ങളിവിടെ രാമപുരത്തും. ഒരിക്കൽ ചെറിയച്ചൻറ് കല്യാണത്തിന് തലേന്ന് തന്നെ അച്ഛനും അമ്മയും പോകാനൊരുങ്ങി. നാളെ രാവിലെ വരാമെന്നു പറഞ്ഞു ഞാനും അനിയത്തിയും. കൂട്ടിന് ചെറിയമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എൻറെ അനിയത്തിയുടെ കാതുകളിലേക്ക് ആണ് ആ ഇടറിയ ശബ്ദം പതിച്ചത്. അതു ചെറിയമ്മയുടെതായിരുന്നു. മംഗലാപുരത്തേക്ക് പോകുന്നതിനിടെ ഒരു ലോറി കത്തി. ഞങ്ങളുടെ

അച്ഛൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി. അമ്മയെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം അമ്മയും കണ്ണടച്ചു. പിന്നെ ആ വീട്ടിൽ ഞാനും എൻറെ അനിയത്തിയും തനിച്ചായി. ഞങ്ങൾക്ക് കൂട്ടായി അച്ചമ്മയും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിച്ചു. ചെറിയച്ഛനും മറ്റു ഉറ്റബന്ധുക്കളും എല്ലാം ഞങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നു. എൻറെ അനിയത്തി അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലാണ് പഠിക്കുന്നത് അനിയത്തിയുടെ ഫീസിനും അച്ചമ്മയുടെ മരുന്നിനും ഒക്കെയുള്ള ഏക ആശ്രയം ഞാൻ മാത്രമാണ്.. വീടിനടുത്തുള്ള ദീപക്ചേ ട്ടനാണ് എനിക്ക് ഈ ജോലി തന്നത് ഇതാണ് ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം . ഇത്രയും പറഞ്ഞു അവൻറെ ചുണ്ടുകൾ പതിയെ നിശ്ചലമായി ടീച്ചർ അവനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു പറഞ്ഞു ദാ നീ ഇതു പിടിച്ചോ . എന്നുപറഞ്ഞ് രമണി ടീച്ചർ കുറച്ചു പണം അവനു നൽകി. പിന്നെ നീ എന്നും ക്ലാസിൽ വരണം പഠിക്കണം എന്നിട്ട് വലുതായി . ഒരു ജോലിയൊക്കെ വാങ്ങി അച്ചമ്മയും അനിയത്തിയെയും ഒക്കെ നോക്കണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞു ടീച്ചർ നടന്നു. മുതൽ മുടങ്ങാതെ അവൻ ക്ലാസ്സിൽ വരാൻ തുടങ്ങി. ഉഴപ്പൽ മാറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു. ടീച്ചർ അവന് വലിയൊരു സാന്ത്വനമായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ ടീച്ചറമ്മ എന്നായിരുന്നു ടീച്ചറെ വിളിച്ചിരുന്നത്. നാളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയി വിഷ്ണു ഇപ്പോൾ പ്ലസ് വൺ ക്ലാസ്സിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. ഒരുദിവസം അവൻ ടീച്ചർ അമ്മയെ കാണാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവന് സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ വാർത്ത അവൻ അറിഞ്ഞത്. ടീച്ചർ നാളെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പോവുകയാണ്. പെട്ടെന്നായിരുന്നു തീരുമാനം. ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവും മക്കളുമെല്ലാം ബാംഗ്ലൂരിലാണ്. ടീച്ചർക്കും വിഷ്ണുവിനെ കൂടാതെ പോകുക എന്നത് പ്രയാസകരമായിരുന്നു. എന്നാലും വിഷമത്തോടെ തന്നെ ടീച്ചർ പോയി. ടീച്ചർ ബാംഗ്ലൂരിലെത്തി രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞ് ഉടനെ തന്നെ ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവ് ഒരു ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട മരണമടഞ്ഞു. പിന്നെ മക്കളെല്ലാം സ്വത്തിന് പേരിൽ വാക്കുതർക്കമായി. അവസാനമവർ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി സ്വത്തുക്കളെല്ലാം വീതിച്ചു ഒരു സ്വത്ത് മാത്രം ബാക്കിയാക്കി തങ്ങളുടെ അമ്മ. അമ്മയെ ആര് ഏറ്റെടുക്കണം .എന്നകാര്യത്തിൽ ആയി പിന്നെ തർക്കം അവസാനം

അവർ അമ്മയെ നാട്ടിലെ വൃദ്ധസദനത്തിൽ എത്തിച്ചു. വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഒരുദിവസം വിഷ്ണു തൻറെ ജോലിയുടെ ആവശ്യം പറഞ്ഞു കണ്ണൂരിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു വെള്ളം കുടിക്കാനായി ഒരു പീടികയുടെ അടുത്തു കാർ നിർത്തി. തൊട്ടു പിറകിലുള്ള വൃദ്ധസദനം അവൻറെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. ഉമ്മറത്ത് ചാരിയിരിക്കുന്ന ആമുഖം അവൻറെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു. അവൻ മെല്ലെ ഉരുവിട്ടു 'ടീച്ചറമ്മ ' മുഖമാകെ ചുളിഞ്ഞ നരച്ച മുടിയും കണ്ണീർ ചാലുകളും ആ മുഖത്ത് ദൃശ്യമായിരുന്നു അവൻ മെല്ലെ ടീച്ചറുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. അവൻ ടീച്ചറുടെ കൈപിടിച്ച് പറഞ്ഞു 'ടീച്ചറമ്മ 'എന്താ ഇവിടെ. അവൻറെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു ടീച്ചർ അമ്മേ ടീച്ചർ അന്ന് എനിക്ക് തന്ന ഉപദേശങ്ങളും ടീച്ചറുടെ സാന്ത്വനവും ഒക്കെയാണ് അന്നെനിക്ക് തുണയായത്. ഇന്നെനിക്കൊരു ജോലിയുണ്ട്. ഞാനൊരു മെക്കാനിക്കൽ എൻജിനീയറാണ്. ഞാൻ എൻറെ വീട് പുതുക്കി.

അമ്മമ്മ നാലുവർഷം മുമ്പ് മരിച്ചു ഇപ്പോൾ ഞാനും എൻറെ ഭാര്യയും രണ്ട് കുട്ടികളും മാത്രമാണുള്ളത്. അനിയത്തി വിദേശത്ത് പഠിക്കുകയാണ്. ടീച്ചറെ ഞാൻ കൊണ്ടു പോട്ടെ, അവൻ ചോദിച്ചു. ടീച്ചർ അവനെ ഒന്നു ആശ്ചര്യം തോന്നും വിധം നോക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു "എൻറെ സ്വന്തം അമ്മയായി എൻറെ മക്കൾക്ക് അമ്മൂമ്മയായി". ടീച്ചറുടെ കണ്ണുകൾ നിർത്താതെ ഒഴുകി സ്നേഹത്തിൻറെ കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ.... ശുഭം .

ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകൾ

ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകൾ
പുതുമഴ ചൂരുള്ള ഒരുനാളിൽ
അവൾ ഭൂമിയിലേക്ക് പറന്നിറങ്ങുന്നു
കാലത്തിൻറെ ക്രൂരമായ അടിയൊഴുക്കിൽ
സമൂഹം അവളെ പിച്ചിച്ചീന്തുന്നു!
രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞ് ചേർന്ന
തൻറെ വ്രണങ്ങൾ തനിക്കൊരു
നീജ്വാലയായി മാറിടുന്നു
കാലത്തിൻറെ ക്രൂരതക്ക് വിട്ട് കൊടുക്കാന്
അനുഭൂതിയുടെ പ്രതീക്ഷകളാൽ
നിറഞ്ഞ വൻകരകൾ താണ്ടി ഇരുന്നത്
അതിക്രൂരമായ അനുഭവങ്ങളുടെ,
നീല കടലുകൾ
ഒരു വീടിൻറെ 4 ചുമരിന് അകത്തു
കാത്തുനിന്നിരുന്ന ആ കാലങ്ങളുടെ
ആദി ആവണം കുറെക്കൂടി ആഴവും
പരപ്പും നൽകിയിരുന്ന
ഒരു പെണ്ണിൻറെ ജീവിതമാകുന്ന
സാക്ഷ്യപത്രം...

പെൻഷൻ

അയാൾ പെൻഷനായി
ചടങ്ങിൽ എല്ലാവരും പ്രസംഗിച്ചു
ആദരണീയൻ ,സംപൂജ്യൻ ,സ്തുത്യർഹൻ
സമർത്ഥൻ വലിയശുഷ്കാന്തി ,കാര്യ പ്രാപ്തി
നല്ല ക്ളാസ് ....അങ്ങനെ
അയാൾ നടുങ്ങി
ചുറ്റിലും നോക്കി
മറ്റാരെങ്കിലും പെൻഷനാകുന്നുണ്ടോ ?
ഇല്ല , ആരുമില്ല .
അയാൾ സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറിയെ വിളിച്ച്
ചെവിയിൽ ചോദിച്ചു
ഇവർ എന്താണീ പറയുന്നത് ?
സെക്രട്ടറി ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു
സാർ പേടിക്കേണ്ട ,
ഒന്നും സാറിനെ കുറിച്ചല്ല .
ഇതൊരു കീഴ് വഴക്കമാണ് .
പോകുമ്പോള് ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയും
ഇപ്പോൾ അയാൾ ശരിക്കും ഞെട്ടി

രാജീവ് ചടയമംഗലം

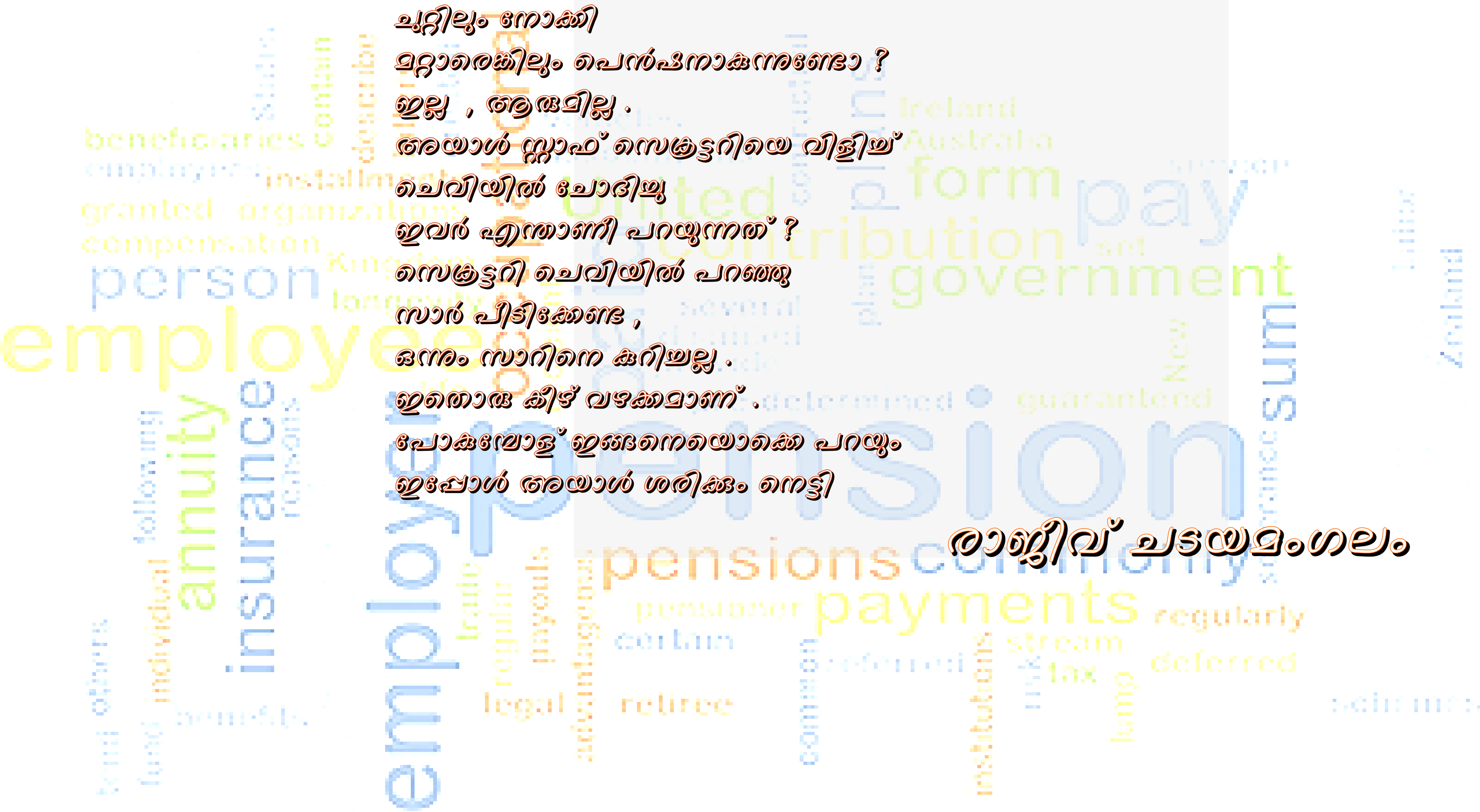

വസന്തം

വസന്തത്തിൻ കുളിർതെന്നൽ
വാനിൽ പരത്തീടുന്നു പൂമണം,
പൂവുകളുതിർക്കും സുഗന്ധം
മനതാരിൽ നിറച്ചീടുമാനന്ദം,
പൂന്തോപ്പിലെന്നും ശലഭങ്ങൾ
മൂളിപ്പാട്ടുകൾ പാടി നടന്നു,
പാറി പറന്നു വസന്തത്തെ വരവേൽക്കാൻ,
പൂന്തോപ്പിൽ തേനീച്ചകൾ അലയാടി
വാനോളം പൂപുലരിയിൽ
കനവിൽ വസന്തരാവുകൾ തീർക്കാൻ.

അഭിമുഖം

പാണക്കാട് ദാറുൽ ഉലൂം ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്‌കൂളിന്റെ 5 ആമത്തെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് ആയ സുധ ടീച്ചറുമായി നമുക്ക് കുറച്ചുസമയംചെലവഴിക്കാം

ഗുഡ് മോർണിംഗ് ടീച്ചർ ,

ഞങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കുന്ന വിവരം ടീച്ചർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ .ഞങ്ങൾ ടീച്ചറുമായി ഒരു അഭിമുഖമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് .നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സമയം ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കാമോ ?

ടീച്ചർ :തീർച്ചയായും

ഞങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എന്ത് സന്ദേശമാണ് പാണക്കാട് ദാറുൽ ഉലൂം ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്‌കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ തങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത് ?

സുധ ടീച്ചർ :little kite ന്റെ പ്രവർത്തനം ഈ കഴിഞ്ഞ വർഷമാണ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത് .വളരെ നല്ല പന്ങ്കലീത്തമാണ് കൈ വരിച്ചു .little kite ന്റെ മാസ്റ്റർ ട്രൈനേഴ്സ് വന്നപ്പോഴും വളരെ നല്ല നിലയിൽ നമ്മൾ മുന്നേറി .സ്‌കൗട്ട് ,ജെ ർ സി ,എന്നിവയെക്കാൾ kite മുന്നേറികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് .

വിദ്യാഭ്യാസ പരമായി പിന്നോക്കം നിന്നിരുന്ന ഈസാമൂഹത്തിന് നമ്മുടെ സ്‌കൂളിൽ നിന്ന് വിദ്യയുയോടെ വെളിച്ചം നൽകാൻ സാധിച്ചു എന്നതിൽ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ് ?

സുധ ടീച്ചർ : സ്കൂൾ മേഖലയിൽ സാധാരണക്കാരായിരുന്നവരായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് .1979 ലായിരുന്നു സ്കൂൾ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത് .ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിലാണ് ഇത്

പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് .അരിമ്പ്ര മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു ആദ്യ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ അദ്ദേഹം ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് കൂടിയായിരുന്നു .

ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ നാടിൻറെ പങ്കെന്ത് ?

സുധ ടീച്ചർ : ഇവിടെ പഠിച്ച കുട്ടികളിൽ വളരെ ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിയരെല്ലാമുണ്ട് .അവർക്ക് സ്കൂളിന്റെ നേട്ടത്തിൽ വളരെ പങ്കുണ്ട് .സ്കൂളിൽ ഒരു സൗകര്യവും ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ വർ തന്നെ യാൻ മുന്നോട്ട് വന്നത് .

ഈ വർഷത്തെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് പദവി അലങ്കരിക്കാൻ തന്നെയാണ് തെരെഞ്ഞെടുത്തത് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉള്ളിലുണ്ടായ മനോഭാവം എന്തായിരുന്നു ?

സുധ ടീച്ചർ :എനിക്ക് പേടിയാണ് തോന്നിയത് .കുട്ടികളുമായി അകൽച്ച ഉണ്ടാകുമോ എന്നതായിരുന്നു പേടി .കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് പഠിപ്പിക്കാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം .കുട്ടികളോട് കൂടുതൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നു കാലം വളരെ മനോഹര മായിരുന്നു .

വിദ്യാഭ്യാസ പരമായും സാംസ്കാരിക പരമായും വിദ്യാലയം നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെന്തെല്ലാം ?

സുധ ടീച്ചർ :സാധാരണക്കാരായ കുട്ടികൾ മാത്രം പഠിക്കുന്ന സ്കൂൾ ആണ്എന്നത് സാമ്പത്തിക പരമായി ബുദ്ധിമുട്ടാണ് .എന്നാൽ മാറ്റ്

പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ട് നമുക്ക് മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട് .പല നിർധന രോഗികൾക്കും നമ്മൾ ചികിത്സസഹായം നൽകി .കുട്ടികളെല്ലാം ഇതിൽ പങ്കാളികളാണ് എന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട് .
സ്കൂളിന്റെ മുന്നേറ്റങ്ങൾ വേണ്ടിയുള്ള ഭാവി ആസൂത്രണങ്ങളെന്തെല്ലാം ?

സുധ ടീച്ചർ :ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട് .നമ്മുടെ മുൻ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് തുടഗിയതെല്ലാം നമ്മൾ ഇനിയും തുടരും .ഈ വൈകുന്നേരവും രാവിലെയുമൊക്കെയുള്ള വിജയഭേരി ക്ളാസ്സുകൾ നമ്മുടെ മുൻ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് തുടങ്ങിയതാണ് .അത് പിന്നെ കേരളത്തിൽ തന്നെ വ്യാപിച്ചു .അത് നമ്മൾ ഇനിയും തുടരും .ഇപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ പക്വതക്കനുസ്സരിച്ചാണ് ക്ലാസുകൾ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതിൽ നമ്മൾ കൂടുതൽ മുന്നേറ്റം നേടുന്നു .

സ്കൂളിന്റെ മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ടീച്ചർക്ക് കുട്ടികളോട് പറയാനുള്ള സന്ദേശമെന്താണ് ?

സുധ ടീച്ചർ :എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സ്കൂളിന്റെ അക്കാദമി -നോൺ അക്കാദമി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നല്ല പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടാവുക എന്നതാണ് എനിക്ക് നൽകാനുള്ളത്

നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സമയത്തെ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മാറ്റിവെച്ചതിന് നന്ദി .

thank you

little kite members

ഉൾച്ചേർക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം നാടിന്റെ നന്മക്ക്

ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഓരോ കുട്ടിയുടെയും നിയമ പരമായ ഒരാവകാശമാണ് .

എല്ലാം വിദ്യലയങ്ങളിലും വിദ്യഭ്യാസ സംവിധാനത്തിൽ ആകെ തന്നെയും എല്ലാവരേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന , ആരെയും പുറംതള്ളാതെ നയമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത് . എല്ലാ വിധ വൈവിധങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതിനും എല്ലാവരുടെയും പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതുമായ ക്ലാസ്സ്റൂം അന്തരീക്ഷമാണ് സ്ക്കൂളുകളിലുണ്ടാകേണ്ടത് . രണ്ട് വിഭാഗക്കാർക്ക് പിൻതുണ ഉറപ്പാക്കണം , ഒന്ന് -ശാരീരികവും മാനസികവുമായ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്നവരും പഠനപ്രയാസം നേരിടുന്നവരുമായ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ,സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ കാരണങ്ങളാൽ പുറന്തള്ളപ്പെട്ട കുട്ടികൾ . ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളെയും പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പാഠ്യപദ്ധതിയാണ് വേണ്ടത് . ഈ രണ്ട്മേഖലയും കൂടാതെ സവിശേഷ ശ്രദ്ധയും , പരിഗണനയും വേണ്ടതാണ് പ്രത്യക അഭിരുചിയും കഴിവുമുള്ള കുട്ടികൾ [Gifted children] ഇവയെല്ലാം ഉൾകൊള്ളുന്ന വിദ്യാലയന്തരീക്ഷമാണ് ഇപ്പോൾ രൂപപ്പെട്ടു വരുന്നത്

N C E R T യുടെ സമീപകാല ഗവേഷണ ഫലങ്ങളെല്ലാം ഈ സാധ്യതകളാണ് പരമാവധി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന RTE act , PWD act NTA act . വന്നിവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മൂന്ന് പഠന സൂചകങ്ങൾ NCERT നിർദേശിക്കുന്ന (1) ആസൂത്രണം .(2)ബോധന രീതികൾ (3) മൂല്യനിർണ്ണയം എന്നിവ നാഷണൽ കരിക്കുലം ഫ്രെയിം

വർക്ക് (NFC)2005 ൽ ഇത് കൃത്യമായി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഒരു ഉൾച്ചേർക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽഅർത്ഥവാഹത്തായ പഠന നാനുപാവങ്ങൾ ഓരോ കുട്ടിക്കും ലഭിക്കണം അത് പഠിതാവിനെയും പഠനരീതിയെയും അനിയോജ്യമായ രീതിയിൽ കോർത്തിണക്കി കൊണ്ടാവണം (NCF 2005)

കുട്ടിയുടെ ഏതൊരു പരിമിതിയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാവണം വിദ്യാലയ അന്തരീക്ഷം . ശാരീരിക പരിമിതിയുള്ളവർക്ക് ക്ലാസ്സ്‌റൂം , ഓഫീസ് ,ലാബ് , ലൈബ്രറി എന്നിവടങ്ങളില്ലേക്ക് വീൽ ചെയർ എത്താൻ കഴിയണം . കാഴ്ച , കേൾവി പരിമിതി ഉള്ളവർക്ക് അനുയോജ്യമായ ബെൽ സംവിധാനം സൈൻ ബോർഡ് ,ടൂക്കിങ calculator ,sing ബോർഡ് sing language indication എന്നിവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം ഇതിനേക്കാളേറെ പ്രധനമാണ് ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും അധ്യാപകരുടെയും മനോഭാവത്തിലുള്ള മാറ്റം .റിസോഴ്സ് അദ്ധ്യാപികക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ട് ബോധവൽക്കരണവും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും സാധ്യമാക്കാം .സഹപാഠികളിൽ നിന്ന് തന്നെ സപ്പോർട്ടീവ് ടീമിനെ ഉണ്ടാക്കി എടുത്ത് അവർക്ക് യോജിച്ച പരിശീലനവും അവബോധവും നൽകാം .

ക്ലാസ്സ്‌റൂം അഡാപ്റ്റേഷൻ നടത്തുന്നതിലൂടെ അക്കാദമിക മികവ് ഉറപ്പ് വരുത്തണം. നിശ്ചിത പാഠഭാഗങ്ങൾ കുട്ടിയുടെ പരിമിതിയും താല്പര്യവും കഴിവും എല്ലാം പരിഗണിച്ച ചിട്ടപ്പെടുത്തി അതത് അദ്ധ്യാപകർക്ക് srg യിൽ നിര്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ക്ലാസ് റൂം പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളിയായി സജീവമായ ഇടപെടൽ നടത്തുകയും വേണം .ഇതിനെല്ലാം പുറമെ റിസോഴ്സ് അദ്ധ്യാപിക CWSN കുട്ടിക്ക് IEP തയ്യാറാക്കി നിശ്ചിത ശേഷിവികസനം ഉറപ്പ്വരുത്തണം .ഇത്തരത്തിൽ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ഓരോ ഭിന്ന ശേഷിക്കാരനെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും അതുവഴി സമൂഹത്തിലും പുനരധിവസിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം .

ഇത്തരത്തിൽ വിവിധ തെറാപ്പി സംവിധാനങ്ങളും അധിക സൗകര്യങ്ങളും കോർത്തിണക്കിയ വിദ്യാലയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഗുണമേന്മ വിദ്യാഭ്യാസവും ഉറപ്പ് വരുത്തുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരിമിതി ഉള്ള വിദ്യാത്ഥികളിലൂടെ പരിധിയില്ലാത്ത മാനുഷിക മൂല്യത്തിലേക്ക്നമ്മുടെ

സമൂഹം വികസിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.തന്റെ പഠനാനുഭവത്തിൽ പങ്കു വക്കുകയും പിന്തുണയും നൽകിക്കൊണ്ട് ഓരോ പഠിതാവും സാധ്യമായത്ര ഉയരത്തിലേക്ക് മുന്നേറുന്നു.സ്പീച് തെറാപ്പിയും പിസിയോ തെറാപ്പിയും ഓക്സുപാഷ തെറാപ്പിയും എല്ലാം ക്ലാസ് മുറിക്കകത് നിന്ന് കൂട്ടുകാരിൽ നിന്ന് പോലും സ്വീകരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങൾ വളരുന്നു.ഓരോ ഭിന്ന ശേഷിക്കാരനിലൂടെയും ഒരു നവകേരളം പുനർരഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നു.

SAFIYYA calicut

VISIBLE GODS

Good morning everybody,
Today I would like to tell you something about the topic parents. Yes,when I present the topic in front of you,it will make you think what a simple topic I selected. But friends,think again. Is it a simple topic? No,a big no. Parents are not a silly topic,but the cause of every topic in our life. I know it is not the lesson to teach you now. All of you have to love towards your parents that I am sure. But tomorrow,is the question I dont know what will happen tomorrow when you come elder. I am very sad to say that there is mushroom growth of old age home in our Gods own country. Do you ever think about it? If not think about it seriously with my talk. The realization make me wonder because I dont know what happened the society to give up their parents. When I thought about this I could understand that is ,because of the status,the modern society prevails. Aged parents are the obstacles for their status.

Friends,through this talk I would

like to tell you to love your parents. We have to repay their love. Dont ever think them as barriers. They are who made us. They are who loved us. They are who carried us. And most of they are who made our identity. So dont forget to love them,care them and protect them. They are our world.

THE VISIBLE GODS.

Thank you.

Have a nice day.

വിദ്യാഭ്യാസപര്യന്തം മൗനം കുറ്റകരമാണ്

ഒരു രാജ്യത്തിൻറെ പ്രധാന സമ്പത് രാജ്യത്തെ പൗരന്മാരാണ്.തകർന്ന് തരിപ്പണമായ രാജ്യങ്ങൾ ഇന്നും പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ തല ഉയർത്തി നില്ക്കുന്നത് അവിടത്തെ പൗരന്മാരുടെ ഭൗതിക വളർച്ചകൊണ്ട് മാത്രം എന്ന വ്യക്തം!.ഒന്നും കൂടി അടിവര ഇട്ടാൽ ഒരു രാജ്യത്തിൻറെ പ്രധാന സമ്പത് രാജ്യത്തെ യുവാക്കളാണ്.അലിറങ്ങിലവരെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ്.ലോകത്തെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ യുവാക്കൾ അതികരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന രാജ്യമാണ് നമ്മുടെ മഹത്തയ ഇന്ത്യ.

യുവാക്കളുടെ വർദ്ധനവ് ആ രാജ്യത്തിൻറെ വിവിധ മേഖലകളിൽ അനിയന്ത്രിതമായ വികസനത്തിനും മറ്റു മുന്നേറ്റങ്ങൾക്കും ചുരുക്കാൻ പിടിക്കുമെന്നതിൽ ആർക്കും ഭിന്ന അഭിപ്രായമില്ല.രാജ്യത്തിൻറെ അന്യനമായ വികസന സങ്കല്പങ്ങൾക്ക്,കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് ബൗദ്ധികമായ വേരോട്ടമാണ് യൂവാക്കളിലൂടെ സദ്യദമാക്കുന്നുടെന്ന ചുരുക്കം.യുവാക്കളുടെ പ്രതികരണവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ രാജ്യത്തിൻറെ വിദ്യാദ്യാസ മേഖലായുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.കാരണം ഒരു രാജ്യത്തിൻറെ വിദ്യാദ്യാസ കാഴ്ചപ്പാടെ ആ രാജ്യത്തിൻറെ വളർച്ചയോയുടെ മാനിഫെസ്റ്റോയാണ്.വിദ്യാദ്യാസത്തിന്റെ നാട്ടാപ്പകളിലുള്ള ചെറു കണികകൾ വരെ സമൂഹത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായാലും പരോഗശമയോലും ബാധിക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

വറ്റി വരണ്ടുണങ്ങിയ നെൽ വയലിലേക്കുള്ള ചെറു മഴ

എപ്രകാരം ആശ്വാസമാണോ അതിനും മുകളിലാണ് മനുഷ്യന് വിദ്യാഭ്യാസം.മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണമാണ് അറിവ്.

ഒരു രാജ്യംപരിഗതിയിൽ ആൺ എന്ന നാം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ആ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും വളരെ മുന്ഭാണ്ടയിൽ ആണെന്ന് നമുക്ക് മനസിലാക്കാം.

വിദ്യാഭ്യാസം:

വിദ്യാർഥികൾ അന്ധമായ അനുകരണത്തിന് ആദിമകാളാകുന്ന ഒരു അവസ്ഥ വിശേഷം ആൺ ഇപ്പോൾ കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.'മാതാ പിതാ ഗുരു ദൈവം' ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കും പിന്നീട് ഗുരുവിനും ശേഷം ആൺ ദൈവത്തിന്യബാണ സ്ഥാനം നൽകിയത്.കാരണം യഥാർത്ത ദൈവത്തിലേക്കുള്ള പാതകൾ ആയിരുന്നു രക്ഷകര്തതാക്കളും ആദ്യഭകരും. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യഭകരും പേര് വിരൽ അറുത്തെടുത്ത് ഗുരു വന്ദനം നൽകിയ വിദ്യാര്ഥിയും ആദ്യബകന്റെ ഇരിപ്പിടം അഗ്നിക്കിരയാക്കിയ വിദ്യാര്തഥിയും കഴിഞ്ഞു പോയി.രണ്ട ചെയ്തികളും ആദ്യബകന്റെ സൊബാവുമായി ബന്ധപ്പ്രടേതായിരുന്നു.ആദ്യബകൻ വിദ്യാര്തഥികൾക്ക് അനുധാവനം ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നവനാകണം.

'തന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന കുട്ടി സ്വന്തം കുട്ടിയല്ല അന്ന്അപ്പോൾ തോന്നുവോ അപ്പോൾ അവൻ ആദ്യബനം നിർത്തട്ടെ' എന്ന സ്വമിജിയോയുടെ വാക്കുകൾ ആദ്യബനധര്മത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപത്തിയെയും വരച്ചു കാട്ടുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥി:

'അധർമ്മം അരങ്ങു വായുമ്പോൾ നീ ശബ്ദനാക്കുന്നവൻ ഭ്രഗനായ പിശാചാകുന്നു'

വിദ്യാർത്തിത്തം പൂര്ണാര്പ്പണ ബോധത്തിന്റെയോയും സമർപ്പണത്തിന്റെയോയും പ്രതീകം ആവണം.നാലാം കിട രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ കുതന്ത്രങ്ങൾക്ക് തലവെച്ചു കൊടുക്കുന്നവനാകരുത്.കുളം കലക്കി മീൻ പിടിക്കുന്നവരും ധാരാളം.അറിവിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾ വെറുപ്പിന്റെയോയും വിധ്വേഷത്തിന്റെയും വിളനിലമാക്കി,വംശം ഏരിയോയും മതമേകിയ

വേർത്തിരുവുകളും സൃഷ്ടിച്ചു രാജ്യത്ത് പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ കാലം തീർക്കുന്നവരെ നാം തിരിച്ചറിയണം,പ്രതിരോധിക്കണം.ഉയരാത്ത നാവും പൊങ്ങാത്തകരവും അടിമത്തത്തിന്റേതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയണം.വർഗീയ ഫാസിസ്റ്റ് ചിന്താദരങ്ങളും വിഷലിബിതമായ ആശയങ്ങളും വിദ്യാര്തഥികളിൽ കുത്തിവെക്കാൻ ട്ടോണിക്ക് ടെററിസവും ഡൈശങ്ക വ്യഭിചാരവും ആസൂത്രിതം ചെയ്യുന്ന ശക്തികളെ നാം മനസ്സിലാക്കണം.ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ട് ഇറങ്ങണം.ജന്മം കൊണ്ട് സൗന്ദര്യം നേടാത്തത് നമ്മുടെ തെറ്റല്ല.എന്നാൽ സ്വഭാവം കൊണ്ടും വ്യത്തിത്ത്വം കൊണ്ടും സുന്ദരനാകാത്തത് നമ്മുടെ തെറ്റാണ്.!

വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവരും ഉയർന്ന രീതിയിലുള്ള മാന്യത കൈ മുതലാക്കിയവറുമാകണം നാം.പിന്നോക്ക വിഭാഗക്കാരോടും ഭിന്നശേഷിക്കാരോടും സുഹൃത്തായും കൂടെപ്പിറപ്പായും ഇടപഴകാൻ നമുക്കാവണം.സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഉയർന്ന പരിഗണന നല്കുന്നവരാകാണം.എല്ലാവരും അടിമത്തത്തിൽ തന്നെയാണ്.ചിലരുടെ സെല്ലിന് പുറം ലോകം കാണാനുള്ള ആയികളുണ്ടെന്ന് മാത്രം.

പെൺകുട്ടികളും ഉയർന്ന ചിന്തക്കാരാണ്.എനിക്ക് ദേഷ്യം വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു കടകളെഴുതി.അതിൽ നിന്നെ കഴുത ഞെരിച്ചു കൊള്ളാറുണ്ട്എന്ന പറഞ്ഞ സഹപാഠിയുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ പ്രസാദകവെളിച്ചം കാണുകയാണെങ്കിൽ സമൂഹം ആദരിക്കുന്ന ഒരു എഴുത്തുകാരിയാകുമവൾ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

തേഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ നാം വലിച്ചെറിഞ്ഞ ഓരോ ജോഡി ചെരിപ്പിനും nadannu തീർത്ത ദൂരങ്ങളുടെ ജീവിത കഥ പറയാനുണ്ടാകും! മുന്നോട്ടുള്ള പൊക്കിൾ ചാവിയിമെതിക്കപ്പെട്ടതും തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ഞെരിഞ്ഞമർന്നു ചെറുജീവികളുടെയും പുൽച്ചെടികളുടെയും കഥ. അതിലൊരുവനായി പ്രതിരോധത്തെ കീറിമുറിച്ചു കുത്തിക്കയറി ചോര പിടിപ്പിച്ച തിരിച്ചറിവിന്റെ വേതന നൽകിയ കരുത്തനായ ആണിയുടെ കഥ.

അതെ,മനുഷ്യനുവേണ്ടി സ്വയം ഇല്ലാതാവുന്ന ചെരുപ്പിൻറെ കടയാണ്. ആ കഥ ഇനി എത്ര ബാക്കിയെന്ന് നമ്മെ

ഓർമപ്പെടുത്തി കണക്കെടുപ്പിക്കുകയാണ്.സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചില്ലെങ്കിലും ഓർമിച്ചു വെക്കുക.

ജനിച്ച വീണ നാള് മുതൽ നാം വളരുകയാണ്,അവസാനത്തിലേക്കെന്ന മാത്രം! വളരണം ചിന്തകൾ ഉയർന്ന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ. മറ്റുള്ളവർ എന്ത് വിചാരിക്കും എന്ന കരുതി പലതും ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നമ്മിൽ പലരും.മറ്റുള്ളവർ എന്തും വിചാരിച്ചോട്ടെ ആരെയും ഭയന്ന് ഞാൻ എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കില്ല.എന്ന ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തവർക്ക് വിജയം സുനിശ്ചിതമാകും ഉറപ്പ്. സമൂഹത്തെ പേടിക്കേണ്ട എന്നല്ല സമൂഹത്തെ പേടിക്കണം അവിടെ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികളെയും പേടിക്കണം.പക്ഷെ,നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ് എന്ന ബോദ്യം ഉള്ളപ്പോൾ നമ്മൾ ആരെയും പേടിക്കേണ്ടതില്ല.

നല്ല മനസ്സും ആരോഗ്യവും:

അസുഖങ്ങൾ കൂടി വരുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. ശാരീരിക രോഗങ്ങളെക്കാൾ മാനസിക രോഗങ്ങൾ വർധിച്ചു വരുന്നു.മനസ്സിന് ജോലി ഇല്ലാതിരുന്നിയാണ് അസുഖങ്ങൾ കൂടുന്നത്.

പണ്ട് കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥയിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും സജീവമായിരുന്നു.വർത്തമാനങ്ങളും കഥകളും പുരാണങ്ങളും അയവിറക്കിയിരുന്നു.പുതിയ കാലത്ത് ഇപ്പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം അന്യം നിന്ന് പോയി . താമസിക്കുന്ന വീട്ടികളെ മുഴുവൻ അംഗങ്ങൾക്കും സ്വകാര്യത കൈവന്നു എന്നത് അണുകുടുംബത്തിന്റെന നേട്ടമാണ്.പക്ഷെ കുട്ടികളെല്ലാം സ്ക്കൂളിൽ പോവുകയും ഭർത്താവ് ജോലിക്ക് പോവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാര്യയുടെ പിരിമുറക്കങ്ങളെത്രയാണ്.

ആശയവിനിമയത്തിന്റെ സുപ്രധാന കടകമാണല്ലോ 'സംസാരം'.പുഴയിലേക്ക് കുളിക്കാൻ പോയി വരുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും കിട്ടിയിരുന്ന നട്ട വിശേഷങ്ങൾ 'ഷവർ കുളി'യിലൂടെ വാർന്ന് പോയി.ആൽത്തറകൾ ശൂന്യമായി അയൽവാസി സമ്പർക്കങ്ങൾ പോയിപോയി......എല്ലാം മാനസിക സംഘർഷങ്ങൾക്ക് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു.യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ സംസാരശേഷിപോലും ഇന്ന് മൊബൈലിന് പണയം വെച്ച് എന്ന എഴുതിയാൽ തെറ്റാകില്ല.

ചിരിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മുഖകാണ്ടിയും ആരോഗ്യവും

'സ്മൈലി ഇമേജുകളും' കട്ട് കൊണ്ടുപോയി.ഫലമോ മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ദന്മാർ കൂടി വന്നു.സൈക്കോളജിസ്റ്റുകളും സൈക്കാട്രിസ്റ്റുകളും ഇല്ലാതെ ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയും വന്നു.'നല്ല മനസ്സിലെ ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരമുണ്ടാകൂ'എന്ന പയമോയി പ്രസക്തമാണല്ലോ.മനസികരോഗ്യം ലഭിക്കാൻ പല വഴികളുമുണ്ട്.പ്രശ്നങ്ങൾ മാത്രം ചർച്ച ചെയ്യാതെ പരിഹാരം കൂടി ചർച്ചയാക്കണം അപ്പോയേ അത് ആരോഗ്യകരമായ ചർച്ചക്ക് വഴിവക്കുന്നു.അതിൽ പ്രധാനമാണ് നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക,ഉപകാരപ്രദമായ ചർച്ചകളിലും സംസാരങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രികരിക്കുക,ആത്മീയ ഗുരുക്കൾ, അധ്യാപകർ.....തുടങ്ങിയവരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുക തുടങ്ങിയവ.

മനഃസംഘര്ഷങ്ങളും മാനസിക രോഗങ്ങളും നമ്മെ തളർത്തുമ്പോൾ ചെറിയ ചെറിയ മാനസിക ഉല്ലാസങ്ങൾ നടത്തിയാൽ ചിലപ്പോൾ മാറ്റം കാണും. കാര്യങ്ങളെ വിവേകത്തോടെ സമീപിപ്പിക്കുക.ഉറൂബ് തന്റെ 'ഉമ്മാച്ചു'വില ഓർമിപ്പിച്ചത് വികാരം മുയലിനെപ്പോലെ ഓടിയെത്തുമ്പോൾ വിവേകം ആമയാപ്പോലെ പതുക്കെ എത്തുകയുള്ളൂ എന്നാണ്.

പരസ്പര വിശ്വാസവും സത്യസന്ധതയും കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുക. ഒരിക്കലും കൂട്ടത്തിലെ മുടന്തനാകരുത്.അങ്ങനെയായാൽ ആ കൂട്ടത്തിന്റെ വേഗം മുട്ടണ്ടന്റെ വേഗം ആയിരിക്കും.

ഒരിക്കലും ഒറ്റപ്പെട്ടു പോകരുത്.ഓർക്കുക ഒരു മരം കടല,ഒരു തുള്ളി തിരമാലയല്ല,ഒരു നിറം കണ്ണിനു കുളിർമയേകും മഴവില്ലുമല്ല,എല്ലാം പക്കമായ കൂടിച്ചേരലിന്റെ ഉദാത്ത മാതൃകകളാണ്.

ശഹീദലി .ടി.

എന്റെ അവധിക്കാലം

അവധിക്കാലം അത് ഏവർക്കും പ്രിയങ്കരമാണ്. ഒരു വർഷത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത രണ്ടു മാസങ്ങൾ.അത് വരെയുള്ള തലവേദനകൾ ഒഴിവാക്കി നമ്മുടേതായ കൊച്ചു കൊച്ചു സന്തോഷങ്ങൾ നെയ്തെടുക്കുന്ന മാസം.സുഹൃത്ബന്ധങ്ങളിൽ വിലയേറിയ മാസം.അങ്ങനെ അവധിക്കാലത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ദാരാളം ഉണ്ട്.

എന്റെ അവധിക്കാലം അത് മനോഹരമായിരുന്നു.കൊച്ചു കൊച്ചു സന്തോഷങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും ഇണക്കങ്ങളും ചേർന്നതാണ് എന്റെ അവധിക്കാലം.ഞാൻ ഒരു ദേശാടന പക്ഷിയെപ്പോലെ ലോകം ചുറ്റിയില്ല.ഒരു കൊച്ചു കുരുവിയെപ്പോലെ കാറ്റിലും പറമ്പിലും എല്ലാം ചുറ്റിയടിച്ചു നടന്നു.രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്ന്

കളിയ്ക്കാൻ ഇറങ്ങും.എന്റെ വീടിനു ചുറ്റും കുടുംബക്കാരുടെ വീടുകളാണ്.പിന്നെ കാടാണ്.

ഞാൻ താമസിക്കുന്നത് ഒരു മലഞ്ചെരുവിലാണ്.ഊരകമ്മാള എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്.ഞങ്ങൾ മലയിലാണ് കളിച്ചിരുന്നത്.കാളി കഴിഞ്ഞു മലയിലെ മാവിൽ നിന്ന് പച്ചമാങ്ങകൾ വേർതിരിച്ചു പതിക്കും.പിന്നെ തോട്ടിൽ കുളിക്കാൻ പോകും.വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഉള്ള സമയം ആകും.പിന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെറിയതാ കളികളിൽ ഏർപ്പെടും.ഡ്രെസ്സിൽ ചാലിയായാൽ ഉമ്മ വഴക്ക് പറയും.

ചില സമയത് ഞങ്ങൾ ഒരോ ഭാഗത്തു ഓരോ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കും.ഞങ്ങൾ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള സാധനം കൊണ്ടുവരും.എന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ പലതരം ഭക്ഷം ഉണ്ടാക്കും.അങ്ങനെ രണ്ടു മാസം ആവാറായി.സ്കൂൾ തുറന്നു.അവധിക്കാലം അവസാനിച്ചു.അങ്ങനെ വീണ്ടും ഞങ്ങൾ കലാലയ ജീവിതത്തിലേക്ക്.

തബഷീറ തസ്നിം .വി.കെ
Little kite member

Nature

How much you love to others
all my mother nature
something all these who suffer
all ahead of all creatures.

You gentle touch is felt.
When fresh gust leaves
of sweet fragrance is smell.
Blooming under the thick
bushes.
You handle away spirits
ever.
All your aspecite touch a lesson
with a style very suffer
and the familiar old fasten

Raniya Salma

THE BANYAN TREE

O you shaggy -headed banyan
tree standing on the bank of the pond
have you forgotten the little chile .
Like the birds that have
nested in your branches and lift you ?
Do you not remember how he sat at the window
and wondered at

Fathima sherin

TRAVEL OF MEMORY

I travel with my memory
In a starry night
my favourite child hood
passed in my blue eyes

I remember my friends
I remember my moments
that lovely days of happy
dont came to back any more

my dear chunks and teachers
there naughty funny tips
that make me more happy
I remember that in this night

The planet of education
a heaven Darul Uloom
at this moment I proud
I am a student of Darul Uloom

The birds of that heaven
those birds always fly
like a messenger of knowledge
I can write this poem
that the skill of my teacher

Those stars fall down
and sleep in my heart
those stars are my memory
the shiny stars are my
chunk.........

FIDA NASNIN
little kite member

ചില കാരുണ്യ മനസ്സുകൾ

ഒരു സുന്ദരമായ നഗരം. എവിടേക്കു നോക്കിയാലും ചുറ്റും കോൺക്രീറ്റ് മരങ്ങൾ. ആനന്ദിന് ഒന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഈ തിരിച്ചുവരവിന് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. അലക്ഷ്യത്തിന് ഉറവിടം എവിടെയാണ്?. ആ ആനന്ദ് ചിന്തയിലാണ്ടു.23 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായ സംഭവം

അനിയത്തി മിഠായി പേരിൽ വീട് വിട്ടിറങ്ങി. അലക്ഷ്യമായി നടന്നു. മുന്നിൽകണ്ട് തമിഴ് ലോറിയിൽ കയറിക്കൂടി. തമിഴ്നാട്ടിലെത്തി. ആറുവയസ്സുള്ള അവൻ ഈ ഈ ചെറുപ്പം ആയതിനാൽ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാതെയാണ് വീട്ടുവിട്ടിറങ്ങിയത്. തെരുവോരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു . ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ ഒരുദിവസം മുഴുവൻ അലഞ്ഞു. ഒരു ലക്ഷ്യബോധവും ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആനന്ദിനെ കണ്ട് കച്ചവടക്കാരൻ അവന്അടുത്തേക്ക് വിളിച്ചു .

"എന്താ മോനേ. ഇങ്ങനെ നടക്കുന്നത്" നീ എങ്ങിനെയാണ് ഇവിടെയെത്തിയത്

ആനന്ദിനെ ഈ വാക്കുകൾ ഏറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. വേറൊന്നുമല്ല ഒരു മലയാളിയെ കണ്ടുമുട്ടിയ ല്ലോ

ഞാൻ.... എൻറെ പേര്... ആനന്ദ്

അവൻ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു

ഇക്കയുടെ പേരെന്താണ്

എൻറെ പേര് ബഷീർ ബഷീർക്കാ എന്ന് വിളിക്കും എല്ലാവരും . മോന് വിശക്കുന്നു ഉണ്ടാവും അല്ലേ ഇങ്ങോട്ട് പോര് ഇത് നമ്മളെ ഹോട്ടൽ തന്നെയാണ് ആനക്ക് മാണ്ടി ഇത് തിന്നോ

ആനന്ദിനേയും കൂട്ടി ബഷീർ ഹോട്ടലില്കയറി. വയറുനിറയെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു . ആനന്ദ് ബഷീർ ഇക്കയോട് നന്ദി പറഞ്ഞ് യാത്ര ചോദിച്ചു,

മോനെ.... ആനന്ദ്.. നിന്നെ ഞാൻ അങ്ങനെ പോവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. അനിനക്കിപ്പോൾ ഇവിടെ ആരുമില്ലതുകൊണ്ട് ഒരുപക്ഷേ നീ വഴി തെറ്റിപ്പോകും. നിന്നെ ഞാൻ മകനായി കാണട്ടെ. നീ നന്നായി പഠിക്കണം. നിന്നെ കണ്ടാൽ തന്നെ അറിയാം നീ മിടുക്കനാണെന്ന്. ഇവിടെ അടുത്തുതന്നെ ഒരു സ്കൂളിൽ സർക്കാർ നിന്നെ ചേർക്കാം ഇതിനെല്ലാം നിനക്ക് സമ്മതമാണോ?

ആനന്ദിന് ബഷീർ ഇക്കയുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.... ആനന്ദ് സമ്മതഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി മറ്റൊന്നും പറയാൻ അവന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആനന്ദ് ബഷീർക്കയുടെ കൂടെയായി യാത്ര. ബഷീർക്കയുടെ വീട്ടിലേക്ക്

ദിവസങ്ങൾ പലതും കടന്നുപോയി ബഷീർക്കയും ഭാര്യയും ആനന്ദിനെ സ്വന്തം മകനെപ്പോലെ വളർത്തി ബഷീർ ഇക്കയുടെ വീട്ടിൽ പഠിച്ചു വളർന്ന അവൻ ഉന്നത വിജയം തന്നെ കരസ്ഥമാക്കി പഠനത്തിൽ മാത്രമല്ല മറ്റെല്ലാ മേഖലയിലും അവൻ മുന്നിലെത്തി വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി

ആനന്ദ് ഇപ്പോൾ വെറും anand അല്ല ഡോക്ടർ ആനന്ദ് ബഷീർ ഇക്കയുടെയും ഭാര്യയുടെയും ആഗ്രഹം അവൻ സഫലീകരിച്ചു

ആനന്ദ് ഡോക്ടർ ആയതിനാൽ ആനന്ദിനെക്കാൾ സന്തോഷം ബഷീർക്ക com അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഭാര്യക്കും ആയിരുന്നു. ഒരുദിവസം ഒരു ദിവസം ബഷീറിക്ക തന്നെ ആനന്ദിനോട് പറഞ്ഞു

മോനെ.... നീ നിൻറെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും കാണണം. നിന്നെ കാണുമ്പോൾ സന്തോഷം എത്രയായിരിക്കും അതു മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ നീയൊരു ഡോക്ടർ ആയിരിക്കുന്നു .പറയുന്നതിലെ പൊരുൾ നീ മനസ്സിലാക്കണം പക്ഷേ നീ നാട്ടിലേക്ക് പോയി അവിടെ സ്ഥിര താമസം ആകരുത്. ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു വരണം കാരണം. നീയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഏക ആശ്രയം... നിന്നെ കാണാൻ ഞാൻ ഉറക്കം വരാത്തവർ

അത് നീ ഓർക്കണം ബഷീറിക്കാ എല്ലാം ഞാൻ നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ അനുസരിക്കാം... നാട്ടിൽപോയി ഉടനെ തിരിച്ചു വരും. എനിക്ക് എൻറെ അമ്മയെയും അച്ഛനെയും കാണണം. അവരോട് ക്ഷമ ചോദിക്കണം.

അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ആനന്ദ വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക്....

നാട്ടിലെത്തി മനോഹരമായ കണ്ണെത്താദൂരത്തോളം നെൽപ്പാടങ്ങളും കൃഷിയിടങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലമാണ് പക്ഷേ ഇപ്പോൾ കണ്ണെത്താദൂരത്തോളം കെട്ടിടങ്ങളാണ്

എവിടെയാണ് എൻറെ വീട് ആനന്ദ് ചുറ്റും നോക്കി

അതാ കുറച്ചകലെ ഒരു ചെറു കുടിൽ. ആ വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു, ഒരു പെൺകുട്ടി ആനന്ദിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി വന്നു

ഇവിടെ മറ്റാരുമില്ല

ഇല്ല

അപ്പോൾ.... എൻറെ അച്ഛൻ എൻറെ അമ്മ

നിങ്ങൾ ആരാണ് ഇതിനുമുമ്പ് ഇവിടെ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ

ഞാൻ നിൻറെ ഏട്ടനാണ് ആനന്ദ്

ഏട്ടാ നിങ്ങളെന്തിനാ എന്നെ വിട്ടു പോയത് നിങ്ങളെ കാണാതെ അച്ഛനമ്മയും കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു തളർന്നു

ഇത് പറഞ്ഞ് അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി. മോളെ കരയല്ലേ അച്ഛനും അമ്മയും എവിടെയാണ് നിന്നെയും അവരെയും കാണാനാണ് ഞാൻ വന്നത് ഇതിനുള്ള ഉത്തരം വെറും കരച്ചിൽ മാത്രമായിരുന്നു

ആ വീട്ടിൽ നിന്നും അവരുടെ അച്ഛനും അമ്മയും എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രയായിരുന്നു.

fathima fidha

ഗൗരി

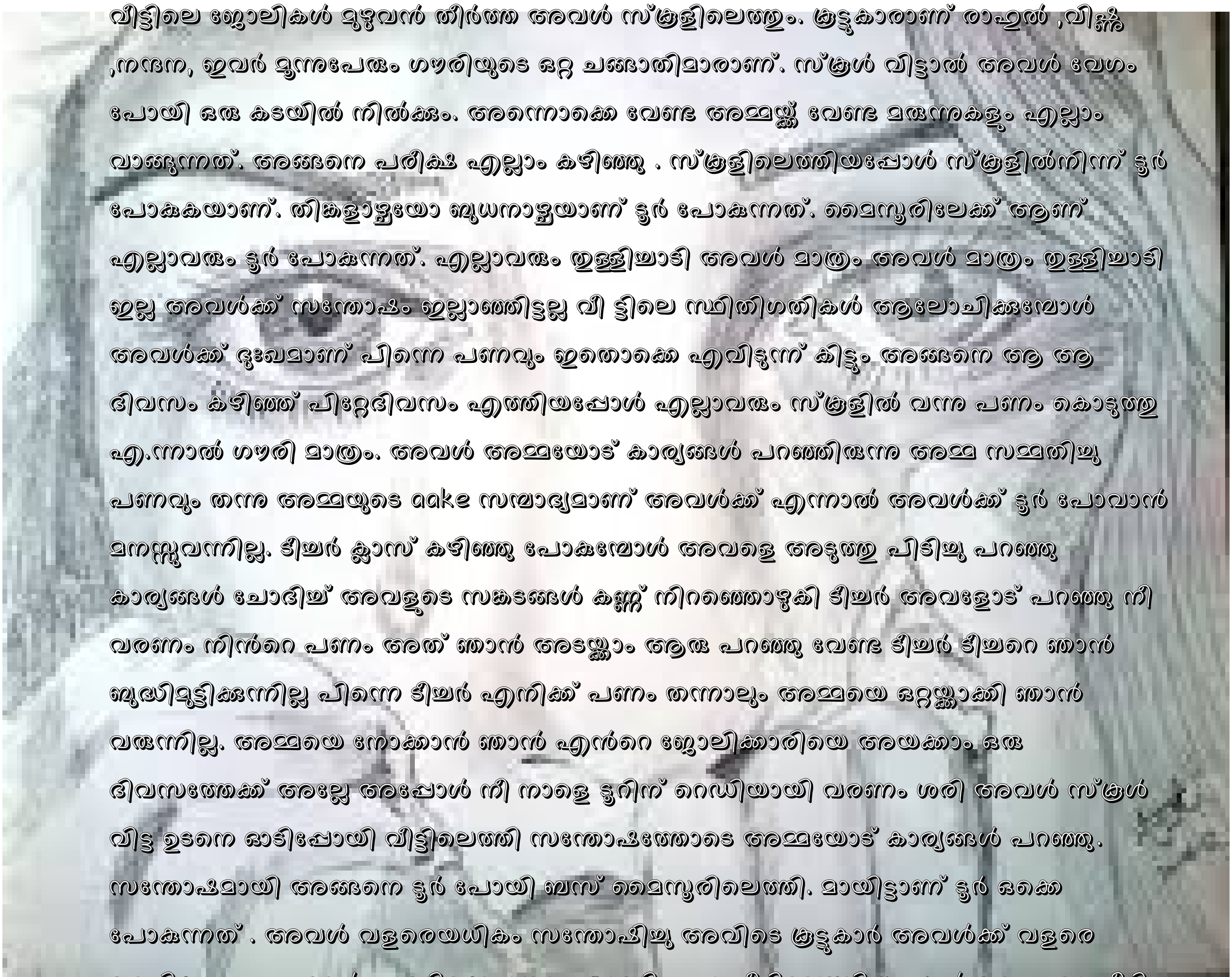

രാമപുരം എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ വാൾ വളരെ പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയാണ് ഗൗരി അവൾക്ക് ആകെയുള്ളത് അമ്മയും ഒരു അനിയത്തിയും മാത്രമാണ്. അച്ഛൻ ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു വാഹനപകടത്തിൽ പെട്ടു മരിച്ചു . പിന്നെ ആ വീട്ടിലെ പ്രാരാബ്ദം മുഴുവൻ അവളുടെ തലയിലായി .ഇതിനിടയിൽ അവൾക്ക് സ്ക്കൂളിലും പോകണം. രാവിലെ നേരത്തെ എഴുന്നേറ്റ് വീട്ടിലെ ജോലികൾ മുഴുവൻ തീർത്ത അവൾ സ്ക്കൂളിലെത്തും. കൂട്ടുകാരാണ് രാഹുൽ ,വിഷ്ണു ,നന്ദന, ഇവർ മൂന്നുപേരും ഗൗരിയുടെ ഒറ്റ ചങ്ങാതിമാരാണ്. സ്ക്കൂൾ വിട്ടാൽ അവൾ വേഗം പോയി ഒരു കടയിൽ നിൽക്കും. അന്നൊക്കെ വേണ്ട അമ്മയ്ക്ക് വേണ്ട മരുന്നുകളും എല്ലാം വാങ്ങുന്നത്. അങ്ങനെ പരീക്ഷ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു . സ്ക്കൂളിലെത്തിയപ്പോൾ സ്ക്കൂളിൽനിന്ന് ടൂർ പോകുകയാണ്. തിങ്കളാഴ്ച്ചയോ ബുധനാഴ്ച്ചയാണ് ടൂർ പോകുന്നത്. മൈസൂരിലേക്ക് ആണ് എല്ലാവരും ടൂർ പോകുന്നത്. എല്ലാവരും തുള്ളിച്ചാടി അവൾ മാത്രം അവൾ മാത്രം തുള്ളിച്ചാടി ഇല്ല അവൾക്ക് സന്തോഷം ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല വീ ട്ടിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് ദുഃഖമാണ് പിന്നെ പണവും ഇതൊക്കെ എവിടുന്ന് കിട്ടും അങ്ങനെ ആ ആ ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പിറ്റേദിവസം എത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്ക്കൂളിൽ വന്നു പണം കൊടുത്തു എ.ന്നാൽ ഗൗരി മാത്രം. അവൾ അമ്മയോട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു അമ്മ സമ്മതിച്ചു പണവും തന്നു അമ്മയുടെ aake സമ്പാദ്യമാണ് അവൾക്ക് എന്നാൽ അവൾക്ക് ടൂർ പോവാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. ടീച്ചർ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ അവളെ അടുത്തു പിടിച്ചു പറഞ്ഞു കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് അവളുടെ സങ്കടങ്ങൾ കണ്ണ് നിറഞ്ഞൊഴുകി ടീച്ചർ അവളോട് പറഞ്ഞു നീ വരണം നിൻറെ പണം അത് ഞാൻ അടയ്ക്കാം ആരു പറഞ്ഞു വേണ്ട ടീച്ചർ ടീച്ചറെ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നില്ല പിന്നെ ടീച്ചർ എനിക്ക് പണം തന്നാലും അമ്മയെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കി ഞാൻ വരുന്നില്ല. അമ്മയെ നോക്കാൻ ഞാൻ എൻറെ ജോലിക്കാരിയെ അയക്കാം ഒരു ദിവസത്തേക്ക് അല്ലേ അപ്പോൾ നീ നാളെ ടൂറിന് റെഡിയായി വരണം ശരി അവൾ സ്ക്കൂൾ വിട്ട ഉടനെ ഓടിപ്പോയി വീട്ടിലെത്തി സന്തോഷത്തോടെ അമ്മയോട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. സന്തോഷമായി അങ്ങനെ ടൂർ പോയി ബസ് മൈസൂരിലെത്തി. മായിട്ടാണ് ടൂർ ഒക്കെ പോകുന്നത് . അവൾ വളരെയധികം സന്തോഷിച്ചു അവിടെ കൂട്ടുകാർ അവൾക്ക് വളരെ അധികം സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. മടങ്ങി ഗൗര വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ വീടിനു ചുറ്റും കുറെ ആളുകൾ തിങ്ങി നിൽക്കുന്നു. അവൾ ഓടിച്ചെന്ന് വീടിനകത്ത് കയറിയപ്പോൾ. ജീവനില്ലാത്ത അമ്മയെയാണ് കണ്ടത്. അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അനിയത്തി അമ്മയുടെ അടുത്തുനിന്ന് കരയുന്ന അവർക്ക് പശ്ചാത്താപം തോന്നി സങ്കടം കൊണ്ട് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു അവൾ വിളിച്ചു അമ്മേ ....അമ്മേ.........

Long Long ago..., people lived happily

under the rule of a king. the people of the kingdom were very happy as they

led a very prosperous life with an abundance of wealth and no misfortunes.

once the king decided to go visiting places historical importance and pilgrim centres at distant places . He decided to travel by foot to interact with his people . People of distant places were very happy to have a conversation with their king . They were proud that their king had a king heart .

After several weeks of travel ,the king returned to the palace . He was quite happy that he had visited many pilgrim centres and witnessed his people leading a prosperous life . However, he had one regret .

Intolerable plain in his feet as it was his first trip by foot covering a long distance . He complained to his ministers that they

were very stony. He could not to for lerate the pain. He said that he was vary much worried about the people who had to walk along those roads as it would be painful for them too!

Considering all this ,he ordered his servants to cover the roads in the whole country with leather so that the people of his kingdom can walk comfortably

The kings ministers were shinned to hear his order as it would mean that thousands of cows would have to be slaughtered in order to get sufficient quantity of leather . And it would cost a huge amount of money also.

Finally , a wise man from the military came to the king and said that he had another idea . The king asked what the alternative was . The minister said. "Instead of covering the roads with leader, why dont you just have a piece of leather cut in appropriate shape to cover your feet?

The king was very much surprised lay his suggestion and applauded the wisdom of the ministers . He ordered a pair of leather shoes for himself and requested all his country also to wear shoes.

MORAL:-

Instead of trying to change the world, we should try to change ourselves.

RENA FATHIMA

little kite member

OLD SULTHAN

Once upon a time,there lived a poor farmer with his wife

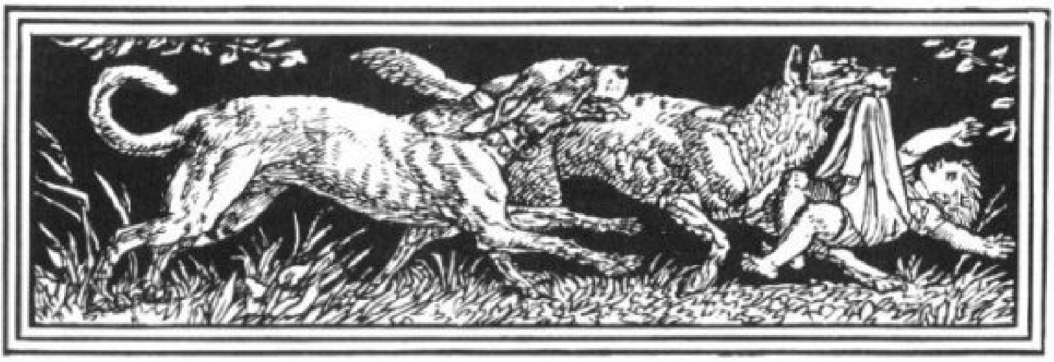

and baby. He also had a faithful dog sulthan. Who had grown old and lost all this teeth so that he could no longer bite. Neither for eating nor for protection farmer said:" Tomorrow Inted to leave old sulthan in the forest he is no longer of any use". Wife said:"He has served us so long and been so faithful has taken care of us for so long last days. Famer said:" what? You are not very sharp woman. He has not a tooth left in his mouth and no thief is a afraid of him now he may be off if he has served us he has had good feeding for it too. Now I don't have money and food to waste on the useless dog. The poor dog who was lying stretched out in the sum near by had heard everything and was sorry that tomorrow would be his last day . Oh my...

the master finds me useless. I need to do something or else I will be homeless tomorrow .I must consult my friend the wolf dog said. So he except out in the evening into the forest to meet his friend the wolf and complained of the

fate that awaited him. Wolf said:» oh my that indeed is a sad thing but dont be sad. All you need to do is to prove your wortniness I have thought of something. What? What? Dog said. Wolf said:» listen carefully. Tomorrow early in the morning your master is going with his wife to make hay and they will take their little child with them. For no one will be left behind in the house as usual. During work time they will lay the child under the hedge in the shade. All you have to do is just lie there too dog said:»then Ill show up and you will know the plan wolf hatched was intrigum and scary but the went ahead with it. Hoping that it will save his life. Next day everything was carried out just as it was planned. The farmer and his wife were working in the fields and sulthan lay besides the small baby and as promised the wolf appeared. There you are my friends....now what shall we do? Bark....the wolf carried the baby away shocking sulthan and the parents shocked with the deeds of his friend. Sulthan begins to bark and follow the wolf into the woods. The farmer and his wife saw this from far and ran behind sulthan. Please wait where are going with the baby the wolf reached the dark side of the forest and stopped sulthan too reached there and warned him. You cant harm that baby while I am still alive! I am not here to harm the baby I just wanted to show your master what a good dog you are! Now take the baby back to your master who will think that you have

saved it and will be far too grateful to do you any harm quite the opposite . You will be dear to their hearts and they will never let your lack for any thing again . The wolf gave the baby back and wished sulthan all the luck thank you my friends you might have just have saved my life. The farmer and his wife entered the forest screaming hut they stopped they saw their old sulthan is bringing the baby back safe and sound oh my friend sulthan....Bravo! You saved my baby and showed me what a great dog you are! The farmer full of joy and stroked the old sulthan with love and you wanted to abandon him! Sorry my friend you shall eat my bread free as long as you live. Go home at once dear and make sulthan some soggy bread that he will not have to bite and bring the pillow out of my bed I will give it to him to lie upon from that time on. Old sulthan was as well off as he could wish to be.

FIDA LUBANA

ANTI DRUGS AWARENESS PROGRAMME

Children are the future of our world and their knowledge should be something that we invest to without proper education me as uses about the harmful effects of drugs . Kids may develop increased risks for becoming various about drugs , falling prey to drugs, and try drugs themselves . Drugs , are an illegal matter with some people drinks,smoke or eat for the mental as well as physical effects that it leaves . People who deal in the selling of drugs create and work and mainly target students in order to make them addicted to drugs . They use drugs in order to calm down their state of mental agitation . The drug causes their intelligent level decreases , experiences deadly deceases and untimely death.

ശിശുദിന ഓർമ്മ

പാണക്കാട് ദാറുൽ ഉലൂം ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂൾ മികവുകളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നും മുന്നിലാണ്. കല - കായിക- ശാസ്ത്ര മേളകളിൽ നമ്മുടെ നിറസാന്നിദ്ധ്യം എല്ലാവർഷവും തുടർന്നുവരുന്നു.

ദിനാചരണങ്ങളുടെകാര്യത്തിലും നാം മോശമല്ല. ദിനാചരണങ്ങൾ ഏറെ വിപുല തയോടെ നാം ആഘോഷിക്കുന്നു

നവംബർ 14 ശിശുദിനം. കുട്ടികളുടെ പ്രിയ ചാച്ചാജിയും ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യ പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിൻറെ 129 ആം ജന്മദിനം. സ്കൂളിലെ എല്ലാ പരിപാടികൾക്കും നിറമാർന്ന നേതൃത്വം നൽകുന്ന സ്കൗട്ട് ആൻഡ് ഗൈഡ് യൂണിറ്റും, ജെ ആർ സി യൂണിറ്റും സംയുക്തമായി ഒട്ടേറെ പരിപാടികൾ ശിശുദിനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു.

രാവിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം ചാച്ചാജിയുടെ ഓർമയിൽ ' വിതുമ്പുന്ന കുഞ്ഞുമനസ്സിൽ'
എന്ന ബാല ഗാനം കേൾപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾ വിദ്യാർഥികൾ ആസ്വദിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ഒരുപാട് തിരക്കുകളുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികളെ പോലെ പാട്ട് കേട്ടിരുന്നു.

ഏറെ ഞങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചത് അദ്ധ്യാപക സ്കൂളിലെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ മധുരപലഹാരങ്ങൾ നൽകിയതാണ്.

ആദ്യ സെക്ഷൻ ആയ ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പ് സ്കൂളിലെ, നമ്മുടെ ജെ ആർ സി യൂണിറ്റ് പാണക്കാട് അടുത്തുള്ള കുന്നിൻമുകളിലെ അംഗൻവാടി സന്ദർശിച്ചു. അംഗൻവാടി കുട്ടികളുമായി ഏറെനേരം ആടിയും പാടിയും സമ്പാദിച്ചത് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായി. കുട്ടികൾ ഒത്തു ചിലവഴിക്കാൻ ഒരുദിവസം അത് ചാച്ചാജിയുടെ ജന്മദിനം കൂടിയായത് ഏറെ സന്തോഷകരമായി.

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം സ്കൗട്ട് ആൻഡ് ഗൈഡ് യൂണിറ്റിന് ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ജെ ആർ സി കുട്ടികളും സ്കൂളിലെ ചെറിയ കുട്ടികളായ എട്ടാം ക്ലാസു കാരും കൂടി ശിശുദിന റാലി ഉണ്ടായിരുന്നു. നെഹ്റു വിനോടുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും നിറഞ്ഞ പ്ലക്കാർഡുകൾ ഉയർത്തിയ കൈകൾ അണിനിരന്നപ്പോൾ അധ്യാപകരും അതിൽ പ്ലക്കാർഡ് പിടിച്ച അണിനിരന്നു.

എല്ലാം നെഹ്റു വിനോടുള്ള ആദരവ് നിറഞ്ഞ പരിപാടികളാണ്. കുട്ടികളോട് സം വാദിക്കാൻ നേരം കണ്ടെത്താത്ത പുതുതലമുറക്ക് ഓർമ്മകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ നെഹ്റുവിൻറെ, ചാച്ചാജിയുടെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു ദിനാഘോഷം കൂടി നമ്മുടെ ഓർമ്മ താളുകളിൽ ഇടംപിടിച്ചു.............

ലഹരി വിഷമാണത് സത്യം

നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്താണ് മദ്യത്തിൻറെ യും മയക്കുമരുന്നിനും ഉപയോഗം. വിദ്യാലയങ്ങളുടെ പരിസരത്ത് മാത്രമല്ല. വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിലും ലഹരി വസ്തുക്കൾ എത്തിക്കുന്ന റാക്കറ്റുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇത്തരം റാക്കറ്റുകളിൽ ഇരകളായി തീരുന്നത് നിരപരാധികളായ കുട്ടികളാണ്. കൂട്ടുകൂടി രസത്തിനുവേണ്ടി തുടങ്ങുന്ന പുകവലി ആണ് തുടക്കം. പിന്നീട് പതുക്കെ പതുക്കെ പലവിധ ലഹരി വസ്തുക്കൾക്കും അടിമയായി തീരുന്നു. ഇതുവഴി പിഴച്ച പോക്കാണ്. എലിയെ പിടിക്കുന്ന കെണി. പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്ന വല. ഇവിടെ അടിപൊളി എല്ലാം ചതി കുഴികളാണ്. ഇന്നത്തെ കുട്ടികളെ വീഴ്ത്തുന്ന ചതിക്കുഴികൾ എന്തൊക്കെയാണ്? മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന് , മൊബൈൽ ഫോൺ ചിത്രങ്ങൾ കള്ളക്കേസുകൾ തുടങ്ങിയവയാണ്. അതിൽ വീണാലോ മരണം, മാനസിക രോഗങ്ങൾ, മാനഹാനി, കുടുംബ തകർച്ച, മാതാപിതാക്കളുടെ മരണം തുടങ്ങിയ പലതും സംഭവിക്കുന്നു.

ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗം വ്യക്തിയെയും സമൂഹത്തെയും ഒരുപോലെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മിതമായ ഉപയോഗം കുഴപ്പമില്ലാത്ത ആണെന്ന് പറയാറുണ്ട് അത് തെറ്റാണ്. എന്നാൽ ആഘോഷവും ആനന്ദവുമായി തുടങ്ങുന്ന ലഹരിയാണ് പിന്നീട് ജീവിതത്തെ തകർക്കുന്നത്. ഒരു വംശത്തിലെ നാശമാണ് മദ്യപാനത്തിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്നത് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. മദ്യപാന ശക്തി ആധുനികകാലത്തെ എത്ര കുടുംബങ്ങളെ വഴിയാധാരമാക്കുന്നു. ഓരോ വർഷത്തെയും കണക്കുകൾ

പരിശോധിച്ചാൽ മലയാളി കുടിച്ചുതീർക്കുന്ന മദ്യം കോടിക്കണക്കിന് രൂപയാണ്. മദ്യപാനം മൂലം കുടുംബം നശിച്ചത് വിധി ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ മദ്യം ഒരിക്കലും വിധിയെ പരിഹരിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല . നമ്മുടെ നഗരവൽകരണം തന്നെയാണ് കാരണം അവസ്ഥ എല്ലാം സാമൂഹ്യമായ തകരാറുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന. ഇവയെല്ലാം മദ്യശാലയിൽ അഭയം തേടുന്നു. അങ്ങനെ നാശത്തിന് വാതിൽ മലർക്കെ തുറക്കുന്നു.

മദ്യം വിഷമാണെന്ന് സത്യം

കാശു മുടക്കും അതു വ്യക്തം

ആയുസ്സ് അയ്യോ കഷ്ടം

കഷ്ടം!!

ദുഃഖവും സന്തോഷവും

കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ഉരുവിടുന്ന കണ്ണുനീർ ദുഃഖത്തിന് മാത്രം പ്രകൃതമല്ല. അത് ചിലപ്പോൾ സന്തോഷത്തിന് ആനന്ദമാണ്. ഒരാൾക്ക് സന്തോഷം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനുപരി ദുഃഖവും ഉണ്ടാകും. ദുഃഖിതനായ ആകുമ്പോൾ

അയാളുടെ മുഖത്തായിരിക്കും ദുഃഖവും അനുഭവപ്പെടുക. തിരിച്ചു സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ മുഖത്തായിരിക്കും സന്തോഷം അനുഭവപ്പെടുക. ദുഃഖവും സന്തോഷവും ഒരേ തുലന ത്തിൽ ആയിരിക്കും.

രാഹുൽ സി കെ

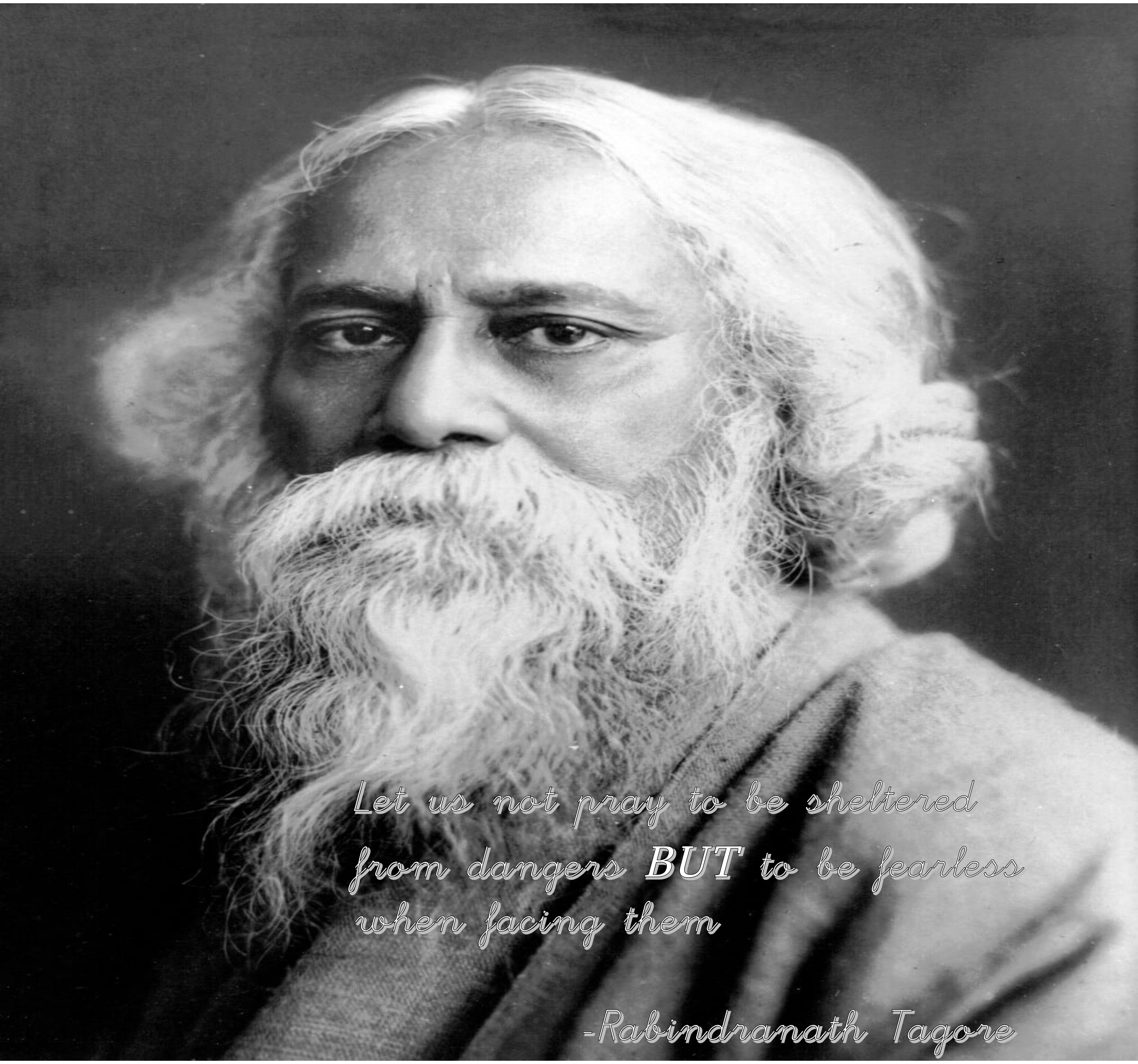
Let us not pray to be sheltered
from dangers BUT to be fearless
when facing them
-Rabindranath Tagore

എന്താണ് ജീവിതം

കാണുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല, മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കാതെ നാമേവരും, ഈ ജീവിത വഞ്ചി ദിശയറിയാതെ തുഴഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു . സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് അപ്പുറം, മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഒന്നും കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ ഒരു സത്യം ആരും മനസിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കൂടെ കൂട്ടുകാരായി മരണമുണ്ട്. എല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടും കുടുംബബന്ധങ്ങൾ കാറ്റിൽ പറത്തി സ്വന്തം നിഴലിനെ പോലും അകറ്റി നിർത്തി. എന്തിനാണ് ഈ ജീവിതം. ഏവരും ചെലവഴിക്കുന്ന ഓരോ സെക്കൻഡ് സമയങ്ങൾ നമ്മുടെ ആയുസ്സിനെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളും ഉണങ്ങി കൊഴിയും ഇലകൾ പോലെ കൊഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരക്കിട്ട യാത്രയിൽ സ്വന്തമെന്ന് പറയാൻ ആരും ഇല്ലാതെയാവുന്നു. ആവശ്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയെല്ലാം അന്യമാകുന്നു.

ഫാത്തിമ റിൻഷ

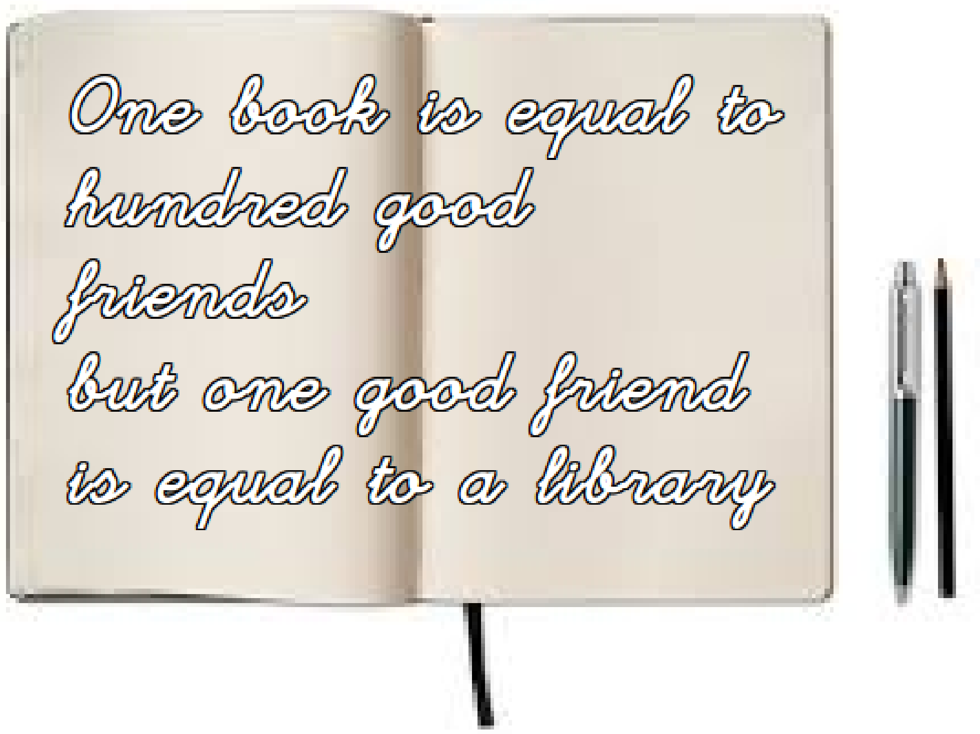
One book is equal to
hundred good
friends
but one good friend
is equal to a library

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

എൻ കണ്ണുകൾ നൽകിയിരുന്നു ഞാൻ

എന്നിട്ടും എൻ കണ്ണുനീർ ഒഴുകിവന്നു.

കണ്ണീരിനു കാരണമാകും വചനങ്ങളെ ഓർത്തിരിക്കാൻ

ശ്രമിച്ചു ഞാൻ.

പക്ഷേ അവയെ കാതുകളിൽ അലതല്ലിയിരുന്നു.

മതിയാവോളം കരഞ്ഞു ഞാൻ

എൻ ചിന്തയോട് സ്വയമേ പറഞ്ഞു നോക്കി

കരഞ്ഞു തളരരുത് നീ, പൊരുതി തളരുക നീ

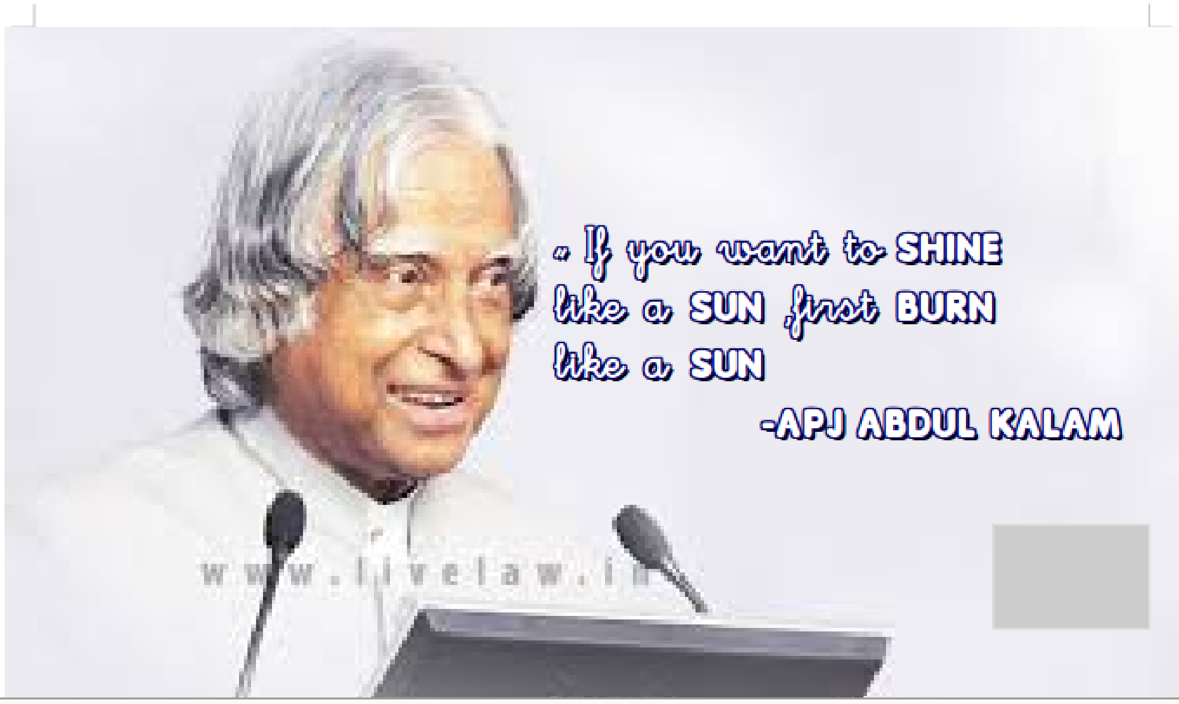
" If you want to SHINE
like a SUN first BURN
like a SUN
-APJ ABDUL KALAM
www.livelaw.in

ഓർമയിൽ മുത്തായി തൃശൂർ

പഠിപ്പിന്റെയും എക്സാമിന്റെയും തിരക്കുകളോടെ ഒരല്പം വിട പറഞ്ഞ ഒരു സ്ക്കൂൾ ടൂർ ഞങ്ങൾ പ്ലാൻ ചെയ്തു. പൂരങ്ങളുടെ നാടും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനമായ നിറമുള്ള തൃശൂർ കാഴ്ചകളായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷം.അതിലുപരി കലാലയ അനുഭവങ്ങൾ അയനിരക്കാനുള്ള ഒരു അവസരം കൂടി ആയിരുന്നു എനിക്ക് യാത്ര.

2 /5 / 2017 വ്യാഴം പുലർച്ചെ 6 .30 ന് കാര്യത്തോട് പി.എം.സ്.എ.എം.എ.ഉ.പി.
സ്ക്കൂളിൽ നിന്ന് ആ അതിമനോഹരമായ യാത്രക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു.പരസ്പരം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമുള്ള പാര വെക്കലും ഞങ്ങളുടെ യാത്രക്ക് മോടികൂട്ടി.

തൃശൂർ പൂരത്തിന്റെയും കലകളുടെയും ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന തൃശ്ശൂരിലേക്ക് അടുക്കും തോറും ഞങ്ങളുടെ ഉല്ലാസം കൂടി വന്നു.ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി പോകുന്നത് തൃശ്ശൂരിലെ ഒരു ടൂറിസ്റ്റു കേന്ദ്രമായ സിൽവർ സ്റ്റോമിലേക്ക് ആയിരുന്നു. അത് വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു

അതിനു ശേഷം നങ്ങൾ ഉച്ച ഭക്ഷണം കഴിച്ചു . പിന്നെ ഞങ്ങൾ പല സ്ഥലത്തും താണ്ടി ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു . പിന്നെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു മടങ്ങാൻ തുടങ്ങി അപ്പോയെക്കും രാത്രി ആയിരുന്നു . ഞങ്ങൾ അടുത്തുള്ള ഹോട്ടലിൽ കയറി ഭക്ഷണം കാഴ്ച്ചു .ഏകദേശം 12 :30 ആയപ്പോയേക്കും ഞങ്ങൾ സ്ക്കൂളിൽ എത്തി. സ്ക്കൂളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ തിരിച് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി .

നീണ്ട തിരക്കുകളിലേക്കുള്ള തിരിച്ചു കയറൽ ഓരോയാത്രയും ഒരു ഓർമയാണ് ,അതായത് ഓർമയുടെ പുസ്തകങ്ങളിലേക്കുള്ള ഒരു പുതിയ താളം.

ഫാത്തിമ നസ്‌ല .ഒ

ജീവിതം

ജീവിതം കടൽ പോലെയാണ് . കടലേറെ വിശാലമാണ് .
പക്ഷെ കടൽ ജലത്താൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു .ജീവിതം ദുഖങ്ങളും
സന്തോഷാങ്ങളും വേവലാതികൾ കൊണ്ടും മുഴുകിയിരിക്കുന്നു .
വിശ്വാസമാണ് ജീവിതത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നത്.
വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ജിവിതത്തിന്ന് വിലയില്ലാതാകുന്നു .

നിഴൽ

ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികൾക്കൊപ്പം
ഒരു നല്ല സുഹൃത്തായും നിഴൽ നമ്മെ എന്നും
പിന്തുടരുന്നു .
നിഴലിന് മറ്റൊരു പേരുണ്ട്
അതിനെ നമ്മൾ ആത്മാവായി കാണുന്നു .
അത് എപ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ശരീരം വിട്ട്
പരലോകത് എത്തുന്നത് അപ്പോൾ എന്നേക്കുമായി
ഇല്ലാതാകുന്നു

ഒരു ജീവിതം

ജീവിതം ഒരു മാവിൻ മേൽ കല്ലെറിഞ്ഞ പോലെയാണ് .
ചിലപ്പോൾ പഴുത്ത മാങ്ങാ കിട്ടും ചിലപ്പോൾ പച്ച മാങ്ങാ കിട്ടും
ചിലപ്പോൾ കേടായ മാങ്ങാ കിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ കിളികൊത്തിയതായിരിക്കും .
ചില സമയങ്ങളിൽ സാഹചര്യം നമ്മുക് അനുകുലവും പ്രതികൂലവും വരുന്നതാണ് .
തളരരുത് ഏത് ഘട്ടത്തിലും കരുത്തോടെ ശക്തിയാർജ്ജിച്ച്

ഏത് പ്രതിസന്ധിയും തരണം ചെയുക

" യ" എന്ന അക്ഷരത്തിലെ പ്രണയ ശില്പം

മൂന്നാം ക്ലാസിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. സ്കൂൾ ആരംഭത്തിൽ എല്ലാവരും പറയുന്നതുപോലെ ആദ്യമൊക്കെ സ്കൂളിൽപോകാൻ എനിക്കും വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പുതിയ ബാഗും യൂണിഫോമിട്ട പതിവുപോലെ ഞാനും എൻറെ എൻറെ കൂട്ടുകാരികളുടെ കൂടെ സ്കൂളിലേക്ക് കുതിച്ചു. മെയിൻ റോഡിനരികിൽ ആയിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾ സ്കൂളിലെത്തിയാൽ ക്ലാസ്സിൽ ബാഗ് വച്ച് ആദ്യം തന്നെ ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് ആണ് ഓടുന്നത് ഏതൊക്കെ ടീച്ചർ ഉണ്ട് ആരൊക്കെ വരാത്തതും എന്നറിയാനായിരുന്നു തിടുക്കം. മനസ്സിലിരിപ്പ് വലിയതായിരുന്നു. കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബെല്ലടിച്ചു എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയിൽ ആണ്ടു നിന്നു . ടീച്ചർ ക്ലാസ്സിലേക്കു വന്നു എല്ലാവരുടെയും സുഖം അന്വേഷിച്ചു പത്മ ടീച്ചറായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ് ടീച്ചർ . ഞങ്ങളെക്കൊണ്ട് ടീച്ചർ പാട്ടുകളൊക്കെ പാടിച്ചു. ആദ്യ ദിനമായതിനാൽ ടീച്ചർ ഞങ്ങൾക്ക് മിഠായി തന്നിരുന്നു. ചെറിയ കുട്ടികളായതിനാൽ ചെറുതും വലുതും പറഞ്ഞ മിഠായി കൾക്കായി ഞങ്ങൾ തർക്കിച്ചു. തുടക്കം ആയതുകൊണ്ട് സ്കൂൾ നേരത്തെ വിട്ടു. വലിയ കോളേജുകാർ എന്ന നിലയിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മട്ടും ഭാവവും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ തലവൻ ഞാനായിരുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാവരെക്കാളും ഒരല്പം എന്ന പറയത്തക്ക തരത്തിൽ കുറുമ്പും വാശിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടു പോയി പുസ്തകങ്ങളൊക്കെ സ്കൂളിൽനിന്നും ഗവൺമെൻറിൻറെ vakan ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടി. പഠിപ്പും ആരംഭിച്ചു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്ലാസ്സൊക്കെ മടുത്തു തുടങ്ങി സ്കൂളിലേക്ക് പോകാൻ തന്നെ ബോറായി ഒന്നാമത്തെ കാരണം ഞങ്ങൾ റബ്ബർ ഉരസി clay ഉണ്ടാക്കിയത് ആൺകുട്ടികൾ ടീച്ചറിനോട് പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ പിടിപ്പിച്ചു അതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ ആൺകുട്ടികളെ ottikal എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. അതും അവർ ടീച്ചറോട് പരാതികൊടുത്തു. അതിനും ടീച്ചർ ഞങ്ങളെ വഴക്കുപറഞ്ഞു ഇതും കൂടി ആയപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നു ഉന്മേഷവും തകർന്നടിഞ്ഞു.

ഒരുദിവസം ഞങ്ങൾ സ്കൂളിലെത്തിയത് വളരെ വൈകിയാണ് ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിലെ വാതിൽക്കൽ

എത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സ്തംഭിച്ചുപോയി. കാരണം എന്തെന്ന് വെച്ചാൽ അന്ന് ക്ലാസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് വേറെ ആരൊക്കെയോ ആയിരുന്നു ഏതോ സ്ക്കൂളിലെ ടീച്ചർ ആണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചത് അവർ ഞങ്ങളെ ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറ്റി നല്ല മൃദുവായ രീതിയിലായിരുന്നു അവർ സംസാരിച്ചിരുന്നത് ഫസ്റ്റ് ബെഞ്ചിലിരുന്ന് കുട്ടിയോട് ഞാൻ മെല്ലെ ഇത് ആരാണെന്ന് ആംഗ്യഭാഷയിൽ ചോദിച്ചു. അവര് പറഞ്ഞു ഇത് പുതിയ ടീച്ചേഴ്സ് ആണ് ട്രെയിനിങ്ങിന് വന്നതാണ് ദിവസംകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ടീച്ചേഴ്സ് നോട് കമ്പനിയായി. സ്ക്കൂളിലേക്ക് പോകുന്നത് തന്നെ വളരെ ജോളിയായി .അവരെ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ മൊത്തമായി മാറ്റിയെടുത്തു. ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോയത് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞതേയില്ല. അങ്ങനെ ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ് ടീച്ചേഴ്സിന് പോകാനായി . ഞങ്ങൾ വളരെ സങ്കടത്തിലായി. 100 ടീച്ചർ ക്ലാസ്സിലേക്ക് വന്ന പറഞ്ഞു എനിക്ക് നിങ്ങളെ ഭയങ്കര ഇഷ്ടമായി നിങ്ങൾ എന്നെ ഒരിക്കലും മറക്കരുത് ഞാൻ എന്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്നോടു പൊറുക്കണം ഒരിക്കലും വെറുക്കരുത് ടീച്ചറുടെ കണ്ണിൽനിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരയായി ഒഴുകി. പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ടീച്ചർ ഒരു സമ്മാനവും കൂടി ഞങ്ങൾക്ക് നൽകി ടീച്ചർ ബോർഡിന് അടുത്തേക്കുപോയി ലവ് എന്നെഴുതി അതിനു നടുവിലൂടെ നീട്ടിവരച്ചു മുകളിലേക്കുയർത്തി എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു എൻറെ ninte സ്നേഹം അടങ്ങിയ അക്ഷരമാണിത്(യ). ഈ അക്ഷരത്തെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. എവിടെ നിങ്ങൾ ഈ അക്ഷരം എഴുതിയാലും വായിച്ചാലും ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്നെ ഓർക്കണം.

ടീച്ചറുടെ സസ്നേഹം അടങ്ങിയ സങ്കടമുള്ള വാക്കുകൾ എൻറെ മനസ്സിൽ മായാതെ ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് മൂത്തവരുടെ വാക്കും മുതു നെല്ലിക്ക.........

കാൽപ്പാടുകൾ

മാഞ്ഞുപോകവേ.....പറയാൻ ഏറെയുണ്ട്
പണ്ട് മൊഴിയാൻ മടിച്ചവ
കാൽപാദങ്ങൾക്കൊപ്പം കളിച്ചപ്പോഴും
പാദങ്ങൾ വച്ച് നടന്നപ്പോഴും
പാറിപ്പറക്കുന്ന തലമുടിയെ
കയ്യാൽ ഒതുക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും
പറയാൻ മറന്നുപോയ് ആ.....
പരസ്പരം പറഞ്ഞിട്ട വാക്കുകൾ
സാഗരം കൊണ്ടു പോയ് പാദങ്ങളിൽ
തെളിയാൻ കൊതിക്കുന്ന മുത്തുപോൽ
വിടരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചന്ദ്രനെപ്പോൽ
നോക്കിക്കൊണ്ടവയെന്നെ കണ്ണിറുക്കി...!
കണ്ടുമുട്ടാം ആദ്യങ്ങളിൽ
പങ്കുചേരാം സ്വപ്നങ്ങളിൽ
പറയാൻ മറന്നിട്ട വാക്കുകളെ.....
പാദങ്ങളോടും ചേർന്നൊഴുകുവിൻ.

ASLIYA LATHEEF

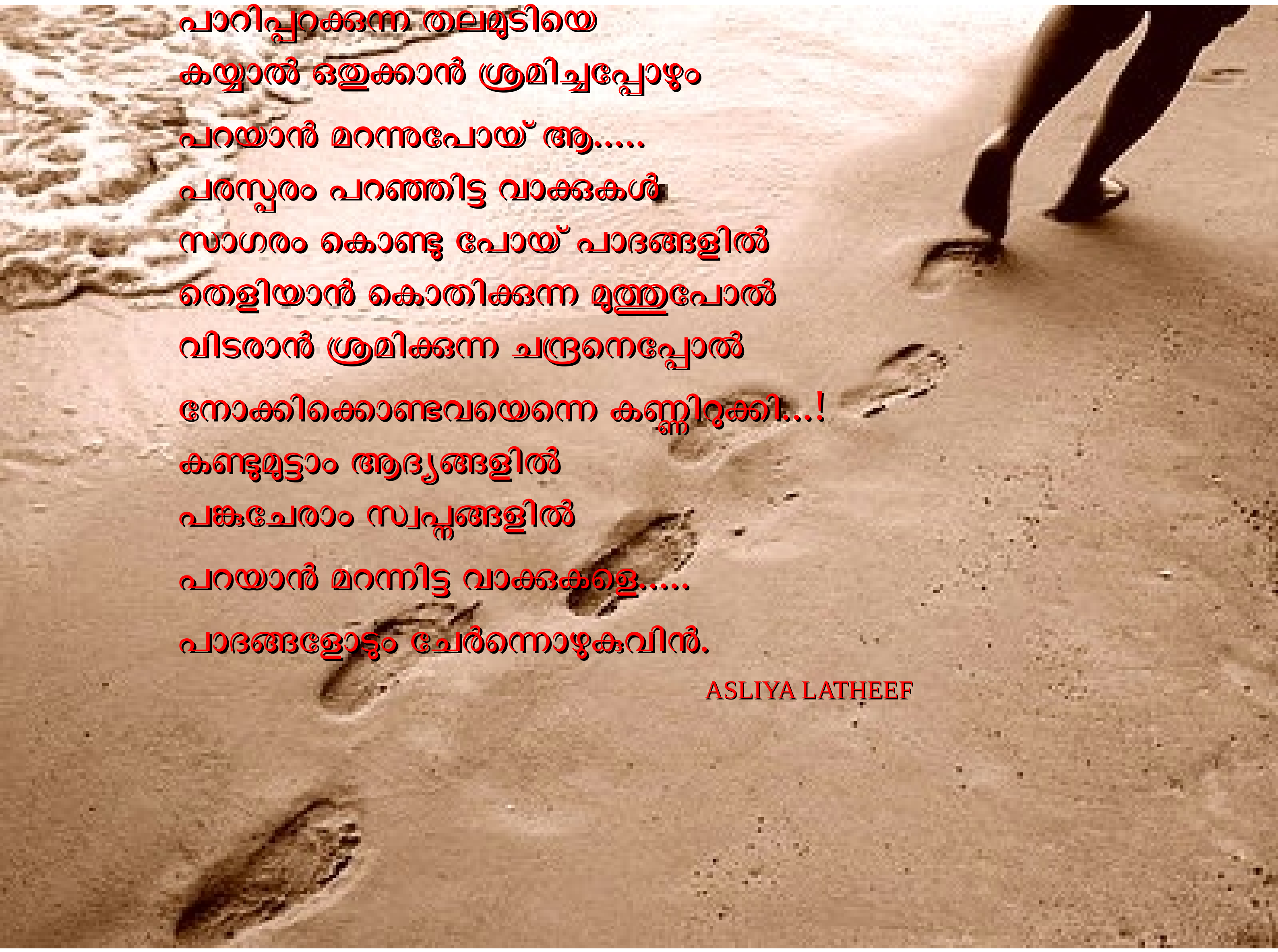

നന്ദി